

நான்

உளவியல் சஞ்சிகை
தை - பங்குனி
1994

சு
செ
ம்

நான்

உளவியல்
சஞ்சிகை

ஆசிரியர்:

S. எட்வின் வசந்தராஜா
O.M.I., B.Th.

இணை ஆசிரியர்:

ஜீவனதாஸ் பெர்ணான்டோ
O.M.I., B.A.

நிர்வாகக்குழு:

ஜோசப்பாலா
ஜெயபாலன்
இன்பராஜ்
சில்வெஸ்டர்
ஜெயந்தன்

'நான்' தனது இருபதாவது
இளமை வயதில் புதிய ஆசிரியர்
களையும் நிர்வாகக்குழுவையும் வர
வேற்று, முன்னைய ஆசிரியர்களுக்
கும் நிர்வாக குழுவிற்கும் தனது
மனமாற்றத்த நன்றிகளை தெரிவிக்க
கின்றான்.

ஆலோசகர்:

டானியல் O.M.I., M.A.
டேமியன் O.M.I., M.A.
செல்வரட்சணம் O.M.I., Ph.D.
ஜீவாபோல் O.M.I., M.Ph.

மலர்: 20

தை — பி

உள்ளே

எழுதும் உண்

என் . ச

தாக்கவிகளும் வினை

ருபன் மர்

வாசகர் பூங்கா

நண்பனுக்கு ஓர் மடல்

வயதுக்கு மீறிய கல்விச

அன்ரனீற்றா அல்

வாழிய நீ

செல்வி மன்றேசா பழ

வருத்தம் பாரதி; வருந்துதல்

டாக்டர். செல்வி நா. நாடு தி

குழந்தையின் தாழ்வுமனப்பா

திருமதி. பி. எவ். சின்னத்துரை

மாற்று (கவிதை) வளவைவளவன்

உள ஆரோக்கிய பிரச்சனைகளும்

அவற்றை எதிர் கொள்தலும்

ந. கனகரத்தினம்

சுமைகள் (கவிதை) இ. குணாளினி

மாற்றத்தில் ஏற்றத்தைக்

காண்போம் சந்தியோகு

கவலையின்றி வாழ்தல் II

கோகிலா மகேந்திரன்

இப்படியும் மனிதர்கள்

(சிறுகதை) தமிழ்நேசன்

கருத்துக் குவியல் 65

பல்கலைக் கலசம்

ஆண்டுச் சந்தா ரூ 50 - 00

(தபாற் செலவுடன்)

தனிப்பிரதி: ரூ 10-00

சென்னை

2/3/94

புதுச்சேரி படைக்க . . .

7-10-

குடும்பமே சமுதாயத்தின் அடித்தளம். ஒரு சமூகமானது சாக்கடை யாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றதென்றால் அந்த சமூகத்தின் குடும்பங் களெல்லாம் குப்பை மேடாகிவிட்டன என்பதுதான் பொருளாகவும் அர்த்தமாகவும் இருக்கின்றது.

குடும்பம் என்றால் அன்பு, பண்பு, புனிதம், புரிந்துணர்வு, விசுவாசம், விட்டுக்கொடுக்கின்ற மனப்பாங்கு, கடமை, கண்ணியம் போன்ற விழுமியங்களைக்கொண்டிருக்கின்ற இல்லங்களாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் "வீடுகள் கற்களால் ஆனவை, இல்லங்கள் உள்ளங்களால் ஆனவை". ஆனால் இன்று இந்த விழுமியங்கள் எல்லாம் விழுங்கப்பட்டு குடும்பங்கள் குழம்பி குட்டிச்சுவராகி விட்டன.

இந்நிலை அறிந்துதான் ஐக்கிய நாடுகள் பொது அமைப்பானது 'குடும்பம்' என்னும் நிறுவனத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து 1994-ம் ஆண்டுகளே உடைந்த உடைந்தவக குடும்ப ஆண்டாக பிரகடனப்படுத்தி சமூகத்திலே குடும்பத்தின் மேன்மையையும் மகத்துவத்தையும் பற்றி சிந்திக்க அழைக்கின்றது.

போர்க்காலத்திலே இருக்கின்ற நாம், எமது சமூகத்தின் குடும்பங்களைப் பார்க்கின்றோம். அங்கே நிலைகுலைந்த தன்மைகளையும், உடைந்த உறவுகளையும், உறவுச்சிக்கல்களையும், விவாகரத்துக்களையும், பிரிவுகளையும், பாலியல் ஒழுக்கக்கேடுகளையும், பாலியல் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளையும், கருச்சிதைவுகளையும், சிசுக்கொலைகளையும் காண்கின்றோம். இவை எமது குடும்பங்களிலே நிச்சயமாக டலவீதமான உளவியல் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன.

இதனால்தான் 'நான்' தன் இருபதாவது இளமை வயதில் இவ்வாண்டின் சஞ்சிகைகளை; 'குடும்பத்தில் உறவுகள்', 'குடும்பத்தில் உடைந்த உறவுகள்', 'சமூகமாற்றமும் குடும்பத்தின் தாக்கமும்' என்னும் தலைவங்கங்களிலே வெளியிட்டு, எம் குடும்பங்கள் ஆரோக்கியமாக உள்ள ஆலோசனைகளும், அறிவுரைகளும் வழங்கப்போகிறான்.

எனவே இந்த அறிவுரைகளையும், ஆலோசனைகளையும் ஜீரணித்து எம் குடும்பங்களை இருள் சூழ்ந்த உலகில் ஒளி கொடுக்கின்ற தீச்சுடர்களாகவும், இளைப்பாற துணைநிலை கொடுக்கும் நல் விருட்சங்களாகவும், டனகமை உணர்வு பொங்கும் இப் பூமியில் காப்பு கொடுக்கின்ற அரண்மனைகளாகவும் புதுப்பித்து புதுச்சேரி படைக்க உறுதி கொள்வோம்.

— ஆசிரியர்

1

1.1. மனித வாழ்வின் தொடக்க காலமுதல், உலகின் பண்பாடுகள் அனைத்திலும் இன்றியமையாத சமூக நிறுவனமாக குடும்பம் விளங்கி வரக் காணலாம். சமூகத்தின் அடிப்படை அலகாக, ஒரு தனிமனிதன் இருப்பிலும், உருவாக்கத்திலும் பெருஞ் செல்வாக்குச் செலுத்தும் அமைப்பாக குடும்பம் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. மனித உயிரியின் உடல், உள, வாழ்வியல் தேவைகளை வழங்குகின்ற தன்மையினால் உலக பண்பாடுகளிலெல்லாம் நிலவும் தனித்துவப் பண்பினைப் பெறுகின்றது.

மனிதகுல மேம்பாட்டில், இந் நிறுவனத்தின் இன்றியமையாத இடத்தினை உலகம் உணர்ந்து கொண்டதன் அடையாளமாக, இந்த ஆண்டினை உலக குடும்ப ஆண்டாக ஐ.நா நிறுவமைப்பு பிரகடனப்படுத்தியுள்ளமையை கருதமுடியும்.

‘குடும்பம்’ என்ன நாமறிபாத சங்கதியா? இதனைக் கொண்டாட ஒரு பிரகடனமா? என்று கேட்காமல், இந்த பிரகடனத்திற்கு பின்னாலுள்ள அவசியத்தை, அவசரத்தை நாம் உணர வேண்டியது இன்றைய முதற் தேவை எனலாம்.

சமூக நிறுவனம்

என். சண்முகலிங்கன்

சமூகவியல்துறை

கிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்

யாழ். பல்கலைக்கழகம்

சமூக நிறுவனம்

2

2.1. நவீன வாழ்வில், சமூக மாற்றங்களிடை ‘குடும்பம்’ என்ற சமூக நிறுவனம் காணும் மாற்றங்களை அவற்றின் விளைவுகளை இன்றைய சமூகவியல் ஆய்வுகள் வெளிக்காட்டும.

அதேவேளை புராதன பண்பாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மாண்புடைய ஆய்வுகள் குடும்ப நிறுவனத்தின் தோற்ற தீர்மானகளைத் தேடிக்காணும்.

இந்தச் சமூக மாண்புடைய ஆய்வு அறிவுகளுடன், எமது அனுபவங்களையும் இணைத்து குடும்ப நிறுவனத்தின் இன்றி

யமையாத டன்புகளை சிந்திப்பதற்கான ஒரு அரிய வாய்ப்பாக இந்த உலக குடும்ப ஆண்டு காலத்தை நாம் பயன்படுத்துவதன் மூலம், எங்கள் சமூக வாழ்வின் அர்த்தநயங்களை மேலும் அதிகமாக்க முடியும்.

2.2. குடும்பத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி நிலைமைகளின் பின்னணியில் பல காரணிகள் இனங்காணப்படும்.

பாலியல் உறவிலிருந்து, பொருளாதார அலகாகும் இணைவு வரை பல நோக்கங்கள்; பண்பாட்டுக்குப் பண்பாடு இந்த உறவு - இணைவு நியதிகளில், விதிகளில் மாற்றங்கள் -

என்றாலும் கணவன் - மனைவி - பிள்ளைகள் - சகோதரர்கள் எனவிரியும் உறவுப்பிணைப்பால் ஒரு அலகாக குடும்ப இணைவும் அதன் பயன்களும் உலகெங்கணும் உணரப்படும்.

3

3.1. நவீன பண்பாடுகளில்,

இன்று பெருவழக்காகியுள்ள கணவன் - மனைவி - பிள்ளைகள் என்ற உறுப்பினர்களுக்குள் மட்டுப்படும் குடும்பவகையிலே தனிக்குடும்பம் அல்லது மூலக்குடும்பம் (Nuclear family) என குறிப்பிடுகின்றோம்.

மூலக்குடும்பத்தின் மூலவர்களான பெற்றோர்களின் பெற்றோர்களை - அவர்களின் உடன் பிறப்புகளை உள்ளடக்கிய குடும்பவகையினை கூட்டு குடும்பம் (Joint family) என்கின்றோம்.

3.2. மேலைமயமாக்க அவைகளின் தாக்கம் வரை, எங்கள் பண்பாட்டுப் புலம் கூட்டுக் குடும்ப வகையின் பயனான கணிகளை நிறைபக் கண்டதும், இன்றைய மாற்றங்களிடை, இந்த அமைப்பு இழக்கப்படுவதும் இந்த உலக குடும்ப ஆண்டின் எங்கள் சிந்தனையின் முதல் கருப் பொருளாகலாம்.

4

இதபோலவே குடும்பம் என்ற சமூக நிறுவனம் பண்பாட்டு வேறுபாடுகளிளையாகவும், சமூக மாற்றங்களின் விளைவாகவும் காணும் மாற்றங்களை மதிப்பிடவும், எங்கள் பண்பாட்டு புலத்தில் இந் நிறுவனத்தின் உச்சபயன்களைக் காணவும் இந்த உலக குடும்ப ஆண்டில் உணர்வு கொள்வோம். □

பின் விளைவுகளை நாம் அனுபவிப்போம் என கருத்துக்கள் கூறப் படுகின்றன.

தமிழர்களின் நீண்ட சரித்திரத்தின் சொத்து வெறும் மண்டை ஒடுகளும், எழும்புக் கூடுகளும் தானா என்று எண்ணவும் தோன்றுகிறது.

இன்று அதிர்ச்சிக்குப் பின் (போருக்குப்பின்) ஏற்படும் உளவியல் பிரச்சனைகள் அல்லது தாக்கங்கள் பற்றி அகில உலக ரீதியில் பெரிய சிந்தனை உருவாகி வருகிறது. வட அமெரிக்காவில் சிறப்பாக இச் சிந்தனை வளர்கிறது.

எமது போர் தனித்துவமான போர். மக்கள் வாழும் பகுதியில் மட்டும் நடக்கும் போர். எல்லோரையும் ஏதோ ஒரு வகையில் தாக்கும் போர்.

10 ஆண்டுகளின் பின்னர் உடல் உள ரீதியாகத் தாக்கப்பட்ட பலரை - இன்றைய குழந்தைகளை - நாம் காண்பதற்கு முன்னர் இன்றும் பலரை நாம் காண்கிறோம். போரிற்றுப் பின் ஏற்படும் உளவியல்த் தாக்கத்திற்கு நாம் ஈடுசெய்ய இன்றே முயல வேண்டும். உளவியல் நோய்கள் பற்றி தெளிவான அறிவும், சிறந்த அணுநு முறையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இக்கட்டுரையில் பிறழ்வு உளவியல் பற்றியும் இன்று நாம் சந்திக்கும் நோய்களுக்கு ஆளுமைப் பிறழ்வுதான் காரணம் என்றும் ஆளுமைப் பிறழ்வை உடல் உள நோய்கள், நரம்புத்தாக்கங்கள் ஏற்படுத்தி வின்றன என்றும் கூறி உளப்பிறழ்வு நோய்களை வகுத்துப் பார்ப்போம்.

ஒரு மனிதனின் நடத்தைக்கு ஆளுமை முக்கியமானது. ஆளுமை என்பது ஒருவனது ஒழுங்கான நடத்தைகளின் முழுமையான அமைப்பாகும். நமது வாழ்க்கையில் எவ்வாறான அனுபவங்களைப் பெற்றோம் என்பதன் விளைவாக எழுகின்ற நடத்தை வெளிப்பாடாகும். நடத்தைப் பிறழ்விற்கு ஆளுமைப் பிறழ்வுதான் காரணம். ஆளுமைப் பிறழ்வு மட்டுமல்ல உடல், உளத்தாக்கங்களும், நரம்புத்தாக்கங்களும் காரணம் என உளவியலாளர் கண்டு பிடித்தனர்.

ஆளுமை; 1 நியதி ஆளுமை, 2 நியதியற்ற ஆளுமை என இரு வகைப் படுத்தலாம். நியதியற்ற ஆளுமையின் கீழ்த்தான் ஆளுமைப் பிறழ்வு ஏற்படுகிறது. பிறழ்வு உளவியல் இன்று ஒரு தனித்துறையாகி வளர்கிறது.

உளப் பிறழ்வு நோய்க்கு கிரகங்களின் இருப்பும் நகர்வும், பேய் பிசாசு, பில்லி சூனியமும் காரணம் என்று கருதப்பட்ட மூட நம்பிக்கை

நரம்பியல்த் துறையும் அது சம்பந்தமான ஊவத்தியத் துறையும் விருத்தி அடைந்ததுடன் கைவிடப்பட்டது.

மருத்துவ நரம்பியல் நிபுணரான சிக்மன் புறொயிட்டின் உளப்பகுப் பாய்வுக் கோட்பாடே உளப் பிறழ்வு நோய் பற்றிய ஆய்விற்கும், கருத்து களுக்கும் அடிப்படையாகும். நனவிலி உள்ளமும் அதன் தூண்டல்களுமே மனித நடத்தைக்கு அடிப்படைக் காரணமென இக்கோட்பாடு குறிப்பிடு கிறது.

உளக்கோளாறு நிலைக்கு - நனவு நிலைக் கீழ் உள்ள நனவிலி மன தில் உறையும் பல்வேறு எண்ணங்களும், எழுச்சிகளும், சிக்கல்களுமே காரணமாக அமைகின்றன. இவற்றை நீக்கி விட்டால் உளக்கோளாறு மறைந்து விடும். இதையே உளப்பகுப்பு மருத்துவ முறை என்றார்.

நரம்பியல் நிபுணர்களின் கருத்தப்படி எல்லா உடல் உள நோய் களும் நரம்புத் தாக்கத்தாலேயே ஏற்படுகின்றன. மனிதனுடைய உட லும் உள்ளமும் இரு வேறுவேறு அம்சங்கள் அல்ல. இரண்டும் ஒன் றோடொன்று நெருக்கத் தொடர்புடையன. இத்தொடர்பை ஏற்படுத் தும் முக்கிய உறுப்பு நரம்பாகும். அதேபோல குழலுக்கும் உடல் உள்ளத்தக்குமான தொடர்பை ஐம்புலன்கள் ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த ஐம்புலன்களும் நரம்பின் மூலமே தொடர்பை ஏற்படுத்தி க் கொள்கின்றன. இதேபோல் உடலில் எழும் உள்ளார்ந்த ஊக்கிகள், உணர்வுகள், அதிர்ச்சிகள், தாக்கங்கள் யாவும் நரம்பு மூலமே தொடர்பு யடுத்தப்படுகின்றன, உணரப்படுகின்றன.

கருக்கமாகச் சொன்னால் நரம்பிற்கும் மூளைக்கும், கரப்பிகளுக்கும் ஓர் முக்கோணத் தொடர்பு உண்டு. இவற்றில் ஏதாவது ஒரு வகை யில் ஏற்படும் தாக்கம் பிறழ்விற்குக் காரணமாகிறது.

உளப்பிறழ்வு நோய்கள் பின்வருமாறு வகுக்கப்படலாம்.

1. குழல் தாக்கத்தால் ஏற்படும் குறைபாடு.
2. உளத்தாக்கத்தால் ஏற்படும் நோய்.
3. உடல் உளத் தாக்க விளைவு.
4. சமூகத் தாக்கத்தால் உண்டாகும் நோய்.
5. நரம்பியல் குறைபாட்டால் வரும் குழப்பம்.
6. மூளை வளர்ச்சியின்மையால் உருவாகும் நோய்.
7. மனவளர்ச்சியின்மையின் விளைவு.

மேலே நாம் பார்க்கும் எல்லா நிலைகளும் போரின தாக்கத்தால் ஏற்படக் கூடியவை. முதல் நான்கும் போரின தாக்கம் அதிர்ச்சி என்ப வற்றில் ஏற்கனவே வாழ்ந்து கொண்டிருப்போர்க்கு ஏற்படலாம், இறுதி மூன்றும் இனிப் பிறப்போர், அல்லது தாக்கத்தின் பின் பிறந் தோர்க்கு ஏற்படக்கூடிய நோய்களாகும். □

வாசகர் பூங்கா

நான் சஞ்சிகையை வாசிக்கின்ற போது உளரீதியாக எமக்கேற்படும் பல பிரச்சனைகளுக்கு விடையளிக்கின்றது. ஒரு தன் நம்பிக்கை பிறக்கின்றது. இவ்விடயத்தை ஆசிரியர் பக்கத்திலும், கட்டுரைகளிலும் விளக்கி எழுதியிருந்தீர்கள் - இவை எங்களின் வாழ்வைச் செப்பனிட உணக்க சக்தியாகவுள்ளது. எதிர்காலத்திலும் தரமான கட்டுரைகளை எதிர்பார்த்திருக்கும் வேளையில் நானுக்கு எனது வாழ்த்துகள்.

- தி ஜெயராஜ்
யாழ்ப்பாணம்.

தனது இருபதாவது வயதில் காலடி எடுத்து வைக்கும் நாளிற்கு எனது உளம் நிறைந்த நல்வாழ்த்துக்கள். தொடர்ந்தும் பல்கலை அம்சங்களைத் தாங்கி தரமான சஞ்சிகையாக 'நான்' வெளிவரும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்.

அ - மேரி டொரீனா
கொழும்புத்துறை

நமது நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதாரச்சீர்கேடுகளின் மத்தியிலும் வடபகுதியில் உளவியல் சஞ்சிகை ஒன்று தொடர்ந்து வெளிவருகின்றது என்றால் அது 'நான்' ஆகத்தான் இருக்கும். இருபது வருடகாலமாக 'நான்' வளர்வதற்கு ஆசிரியர்களும் சஞ்சிகையுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் அயராது உழைத்த

உழைப்பே என்பதை உணர்கின்றேன். இவ்வளவு காலமும் எவ்வாறு வீறுநடை போட்டு இருபது வருடங்களைக் கொண்டாடுகின்றதோ அதே போன்று இனிவரப்போகும் காலங்களிலும் சிறப்பாக வெளிவர வேண்டும் என்பதே எனது அவா.

ஸ்ரீ - சபேசன்
மாங்குளம்

20 வயதை அடைகின்ற 'நான்' க்கு என் வாழ்த்துக்கள். இனி வரும் வயதில் நான் மேன்மேலும் புதுப் பொலிவுடன் மிளிர் வேண்டும் எனவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

- ஈ. ரி. குகநந்தா

நானே, நான் உன்னைச் சந்தித்த முதற் சந்திப்பு நீயும் நானும் அன்று அமைதியான நூலக மண்டபத்தில் மென்மமாகப் பேசிக்கொண்டோ மல்லவா? அன்றே உன்னை என் வீட்டிற்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற எண்ணம் என் மனதில் எழுந்து விட்டது. நீ அன்று தந்த முகவரி, அதனால் ஏற்பட்ட நெருக்கமான தொடர்பு உன்னைக் காலநீதோறும் என் இல்லம் கூட்டி வர வைத்தது. இன்று உனக்கு இருபது வயதாகிறது என்கிறாயே நீ நானொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக அழகும் அர்த்தமும் பெற்றுப் புதுப் பொலிவுடன் காலநீதோறும் வளர்ந்து நாட்டிற்கு நற்சேவை புரிய என் நல்வாழ்த்துக்கள்.

V. ரமணி
வரணி

7 நாள்

நண்பனுக்கு ஒரு மடல்

வசந்தகம்
சுவாமியார் விதி
கொழும்புத்துறை
யாழ்ப்பாணம்
1. 1. 94

அன்பு நண்பர்!

20 வயது இளைஞன் "நான்" எனது 20-வது பிறந்த நாள் நிலைவில் உன்னோடு தொடர்பு கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அயராது உழைப்பும், தளராது சிந்தனையும் கொண்ட முயற்சியில் கண்டி மாநகரில் அப்பிடிடியா குருமடத்தில் 1974-ம் ஆண்டு "நான்" பிறந்தேன். என்னதுவளர்ச்சிக்கு இலங்கையில் மட்டுமல்ல, வெளிநாட்டு வாசக ஏற்பாடுகள் ஆரம்ப ஆலோசனையும், உதவியும், எதிர்பார்ப்புகளும், வீமர்சனங்களும் கிடைத்தன. என்னை சிறு குழந்தையாக உருவாக்கி சீராட்டி, பாராட்டி, வளர்த்து, ஊக்குவித்து உலகுக்குத் தெரிவித்த உள்ளங்களை இன்றும் நான் என் மனக்கண்ணில் எண்ணிக் கொள்கிறேன்.

என்னை நானாக ஆரம்பத்தில் உருவாக்க என்னை உருவாக்கியவர்கள் பட்ட சிரமங்கள் கொஞ்சமல்ல. என்னை வளர்த்தெடுக்கும் போது ஏற்பட்ட சலனங்கள், சபலங்கள், சவால்களை வெல்லும் மனப்பக்குவத்தை என்னை உருவாக்கியவர்கள் எதிர்கொண்டு வளர்த்து எடுத்ததால்தான் இன்று நான் எனது 20-வது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடவும், உன்னோடு தொடர்பு கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

ஒரு புதிய வீட்டைக் கட்டி அதில் குடியேறி வாழும் போதுதான் அந்த வீட்டை கட்டுப்போது கட்டியவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சுமைகள் உணிய கவையாக மாறும். அந்த நிலைதான் என் நிலையாக இருக்கின்றது. என்னை "நான்" எனும் கட்டிடமாக உருவாக்கியவர்கள் உருவாக்கத்தன்போது ஆரம்பத்தில் ஏற்றப்பட்ட இன்னல்களை மறந்து இப்பொழுது இன்புறுகின்றார்கள். அவர்கள் இன்புறுகின்ற இந்த நேரத்தில் நீயும் அவர்களோடு சேர்ந்து இன்புற்று அவர்களுக்கு வாழ்த்துக்கள் கூறி, நன்றி கூறுவதோடு மாத்திரம் நின்று விடாதே! "நான்" வளர்ந்து அதன் மூலம் நம் சமூகம் வளர, நம்நாடு வளர என் நண்பனாகிய நீ உனது பங்களிப்பை எனக்குத் தா! "நான்" இருபது வயதை அடையும்கோது. உன் ஆலோசனை என்னை நானாக வாழ்வதற்கும், இதை எதிர்பார்த்தே உன்னையும் ஒரு நண்ப

னாக எண்ணி, மற்ற நண்பர்களின் கரத்தோடு உன் னையும் இணைக்க
எனது இருபதாவது வயதில் இம் மடலை உனக்கு எழுதி வைக்கின்றேன்.

நான் நடந்து வந்த பாதையை திரும்பி பார்க்கின்றேன். அதில்
நான் பல எழுத்தாளரைச் சந்தித்தேன். பலரை உருவாக்கினேன். பல
எழுத்துப் பயிற்சிகள், பல கலையரங்கு நிகழ்ச்சிகள், புத்தக வெளி
யீடுகள், ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள், கருத்தரங்குகள், ஆய்வரங்குகள்,
அறிவுக் விழாக்கள், நாடகங்கள் என பலவற்றை நடாத்தினேன். இந்
நூல சமூகத்தில் இலை மறை காயாக இருந்த பலரின் அறிவு, ஆற்றல்,
திறமைகளை கொணர பல சந்தர்ப்பங்களை அளித்து, அவர்களை
இனம் கண்டு, எமது சமூகத்திற்கு அவர்களின் திறமைகளை வெளிக்
காட்டியுள்ளேன். இவற்றை மேலும் விரிவுபடுத்தி செயல்பட வேண்
டிய தேவை இன்றும் எனக்கு உண்டு. அதனால்த்தான் என்னுடன்
இணைந்து செயற்பட உன் ஆலோசனையும், ஒத்துழைப்பையும் இன்று
எதிர்பார்க்கிறேன்.

எனது 20 வருடவளர்ச்சியில் நான் சஞ்சிகை, வெளியீடுகள்
என்ற வரிசையில் 23 வெளியீடுகள் வரை வெளியிட்டு உளவியல்,
அறிவியல், மொழியியல், மெய்யியல் சார்ந்த படைப்புக்களால்
அறிவுப் பசிக்கு விருந்துகள் அளித்து வந்தேன். இதில் சாகித்திய
மண்டலப்பரிசுபெற்றதையும் உனக்கு நினைவூட்டுகிறேன். இவற்றின்
வளர்ச்சிக்கும், உயர்ச்சிக்கும் உன்னைப் போன்ற பல இணையும்
கரங்கள்தான் எனக்கு துணையாக இருந்தன.

இன்று தமிழ் உலகில் உளவியலில் வரும் ஒரே ஒரு உளவியற்
சஞ்சிகை “நான்” ஆகத்தான் இருக்கின்றேன் என்று பல அறிஞர்கள்
தமது கூற்றுக்கள் மூலம் உறுதிப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். இதுதான்
எனது தனித்துவமாகவும் இருக்கின்றது. நான் வளர உழைத்த பல
படைப்பாளிகள் இருக்கின்றனர். இவர்களின் பங்களிப்புகள்தான்
பத்திரிகை, வானொலி, சஞ்சிகைகள் என்பனவற்றின் பாராட்டைப்
பெறுவதற்கு பெரிதும் காரணமாய் இருந்தது. இவர்களுக்கு இத்
தருணதில் எனது இதயபூர்வமான நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள
வேண்டும். தொடர்ந்தும் இவர்களின் பங்களிப்பு என் இளமை
வளர்ச்சியில் என்னை நல்வழிப்படுத்தி ‘நான்’ நானாக, ஆணவம்
இன்றி ஆளுமையுடன் வளர எனக்கு உதவி செய்யும் என்னும் நம்
பிக்கையோடும் நீயும் அவர்களோடு சேர்ந்து துணை புரிவாய் என்று
எண்ணத்தோடும் சிந்தனையோடும் விடைபெறுகிறேன்.

— நன்றி —

இப்படிக்கு
உன் அன்பில் என்ருக
“நான்”

வயதுக்கு மீறிய

கல்விச் சூமையை சூமத்தினால்

அன்றளிற்றா அல்போன்சஸ்

இரண்டாயிரமாவது ஆண்டை இன்னும் ஈழமுன்று ஆண்டில் எட்டவுள்ளோம். 3ம் நூற்றாண்டின் முன் வாசலை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம். கற்குகையில் வாழ்ந்த மனிதன் இன்று நாகரீகப் பரதையில் பல கரததாரம் நடந்து வந்து, நவீனயுகத்தில் பல முன்னேற்றங்களைக் கண்டு விட்டான். எழுத்தறிவில்லாத அந்தக் காலம் மாறி, இன்று எழுத்தறிவில்லாதவன் இல்லாக் காலமாகக் கல்வியிலும், விஞ்ஞானத்திலும், தொழில் நுட்பத்திலும் நாம் வெகுவாக முன்னேறி விட்டோம். எனவே, வெகுவேகமாக விரைந்து முன்னேறும் இவ்வுலகிற்கு ஈடுகொடுத்துத் தம் பிள்ளைகளின் கல்வியில் அநீத அக்கறை செலுத்தும் பெற்றோரை நாம் பொதுவாக சந்திக்கிறோம். அதுவும் சிறப்பாக எமது மண்ணில் 'எதைபிழப்பினும் கல்வியை இழந்திடோம்' என்ற கொள்கையுடன் செயற்படும் பெற்றோர்களை அதிகளவில் காண்கின்றோம்.

இந்த பெற்றோர் தாம் கல்வியில் செலுத்தும் இந்த அநீத கவனிப்பு தமது பிள்ளைகளின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கும் ஆளுமைவிருத்திக்கும் பெருமளவு இடையூறாக இருப்பதை உணர்வதில்லை. குறிப்பாக ஆரம்ப வகுப்பில் கல்வி பயிலும் குழந்தைகள் இவ்விடயத்தில் - பெரிதும் பாதிப்படைகின்றனர் என்பதை சற்றும் கருத்தில் கொள்வதில்லை.

பால்மணம் மாறாத பிஞ்சுப் பாலகன் 6 வயதில் பள்ளியுள் நுழைகிறான். 6 - 10 வயதுவரை அவன் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெறுகிறான் மனித உடல் வளர்ச்சியில் இரண்டாவது வளர்ச்சிக் கட்டமான பிள்ளைப் பருவத்தை அடைந்த இக்குழந்தை, அப்பருவத்திற்கேயுரிய தனிப்பட்ட உடல், உள, தொழிற்பாட்டுத் தேவைகளை நர்டி நிற்கிறது. விளையாட்டையும் மகிழ்ச்சியையும், சகபாடிகளுடன் சேர்ந்து மகிழ்வதையும் அப்பிள்ளை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறது. இவ்

வயதுக் குழந்தைகளின் உடல், உளத் தேவைகளுக்கேற்பவே கல்வியியலாளர்களும் குழந்தையுள்ளியலாளர்களின் ஆய்வு முடிவுகளுக்கிணங்க ஆரம்பக்கல்வி முறையை ஆடல், பாடல், விளையாட்டு முறைகளுடன் கூடியதாகத் திட்டமிட்டுள்ளனர். இதற்கமையவே ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்களும் பயிற்றப்பட்டு, குழந்தைகளுக்குக் 'கற்றல்' சலிப்பின்றிக் கரும்பாக இனிக்கும் வண்ணம் கற்பிக்கும்படி அறிவுறுத்தப்படுகின்றனர்.

ஆனால் இன்றைய பெற்றோர் எதிர்பார்ப்பது என்ன? பாடசாலைவிட்டு வந்ததும் பிள்ளையின் அப்பியாசக் கொப்பியில் எத்தனை பக்கங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன வென்றே பார்க்கின்றனர். அது வெறுமனையிருந்தால் 'அங்கு ஒரு படிப்பும் நடப்பதில்லை' என்று ஆசிரியர்களிடம் குறைப்பட்டுக் கொள்கின்றனர். எனவே ஆசிரியர்களும் இத்தகைய பெற்றோரைத் திருப்திப்படுத்தவே முனைகின்றனர். இதன் பயனாக, சுயமாக இயங்கவேண்டிய சின்னஞ்சிறு முனைகள் மாறி மாறி எழுத்துகளும், பயிற்சிகளும் பதியப்படும் கணனிசனாக ஆக்கப்படுகின்றன. காலையில் ரியூஷன், பின்னர் பாடசாலை, மாலையில் ரியூஷன், இரவில் வீட்டுப்பாடம். இப்படியே பிஞ்சுகள் அலைக்கழிக்கப்படுகின்றனர். 'இந்த வருடம் ஆண்டு 5; ஸ்கொஷிப்' என்ற கணமான வார்த்தைகள் பல பெற்றோரிடமிருந்து ஏக்கமாக வெளிவருவதை

நாம் கேட்டிருக்கிறோம். மாணவனது இயல்பான திறமைக்கு இடமளிப்பதை விடுத்து, 'புலமைப் பரிசில்' என்ற ஒரு பத்ததுக்காக அவனைப் பல தனியார் கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் மேலதிக விசேடமாதிரிப்பரிட்சை வகுப்புகளுக்கும் (Model Paper Class) அனுப்பி அவனை எப்படியும் புலமைப் பரிசில் சித்தியெய்த வைக்க வேண்டும் எனப் படாதபாடுபடும் பெற்றோர் ஏராளம், தாராளம். ஒரு உயர்தர வகுப்பு (A/L) மாணவனது நிலையில் ஆண்டு 5 படிக்கும் பாலர்சனும் படப்படுத்தப்படுகிறான். இவற்றை விட 'என்பிள்ளை எல்லாத்துறையிலும் மிளிரவேண்டும்' என ஒரே பிள்ளையை நடனம், சங்கீதம், வாததிய இசை, எலக்ட்ரீசுள் என்று எல்லாத்துறைகளுக்கும் கலைத்துக்கலைத்து அவனைக் களைக்க வைக்கின்றனர்.

இதன் பலன் என்ன? ஓய்வு இல்லை, உறக்கம் இல்லை, விளையாட்டு இல்லை. இவற்றுக்கெல்லாம் பாடாக, இன்றைய போர்க்காலச் சூழ்நிலையில் வேறெந்தப் பொழுதுடோக்குச்சாக னங்களும் இல்லாத சூழ்நிலையைப் பெற்றோர் தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்கின்றனர். அளவுக்கு மீறிய சுமை, இந்தப் பிஞ்சுகளின் முனையில் திணிக்கப்படுகிறது. அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சல்லவா? அள

வுக்கு அதிகமானது செமிக்க மறுத் தூல் என்னாவது?

கல்வி அவனுக்குக் கசக்க ஆரம்பிக்கும், புத்தகம் பாரமாக மாறும், பாடசாலை வெறுக்கத் தொடங்கும். ஒப்பினி உழைத்த மூளையின் செயற்பாடுகள் குறையும். அடுக்கடுக்கான பயிற்சியின் (Drilling) விளைவால் சுயசிந்தனை மழுங்கடிக்கப்படும். சுறுசுறுப்பும் உற்சாகமும் குன்றும், சோர்வும் சோம்பலும் மிஞ்சும், கல்வியில் வெறுப்பே எஞ்சும்.

இந்நிலையில் இடைநிலைக்கல்வியின் ஆரம்பத்திலேயே பல மாணவர்களின் கல்விக்கம் குறைவதையும் கல்விச்செயற்பாட்டில் பின்னடையவும் நாம் அவதானிக்க முடிகிறது. “என்றமகள் போன வருஷம் ஸ்கொலஷிப் எல்லாம் பாஸ் பண்ணினவள்; ஆனால் இந்த முறை ஆண்டு 6 இல் தமிழ், கணக்கு இரண்டுக்கும் Marks குறைவு” என்று பல பெற்றோர் அங்கலாய்ப்பதையும், புலமைப்பரிசில் சித்தியெய்திய பிள்ளை ஆண்டு 6 இல் குறைந்த புள்ளிகள் எடுப்பதை ஆசிரியர்கள் குறைப்படுவதையும் நாம் அனுபவரீதியாக அறிகிறோம். அதுமட்டுமன்றித் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களால் தமிழ் இளைஞர் சமுதாயத்தில் படியும் கலாச்சாரச் சீர்க்கெடுகலின் சாயல் இன்றைய சிறுவர்களிடத்திலும் படிய ஆரம்பிப்பதைப் பாடசாலைகளிலேயே நாம் காணக்கூடியதாயுள்ளது.

எனவே, இந்நிலைமையைத் தவிர்க்க பெற்றோர், ஆசிரியர்களாகிய நமது பங்களிப்பு என்ன? பிள்ளையைச் சுயமாக இயங்கவிடுவோம்; அவனது சிந்தனையைத் தடைப்படுத்தி ஒரே திசையில் செலுத்தாமல் அதைப்பல திசைகளிலும் செலுத்த உதவுவோம், அவனது சிந்தனையை ஒரு வழிப்படுத்துவதை விடுத்து, அதை தல்வழிப்படுத்துவோம். தேவையான அளவு உறக்கவும், ஓய்வெடுக்கவும் தரமான நன்னெறி நூல்களை வாசிக்கவும், குறிப்பிட்ட நேரம் சக குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடவும் அவனுக்குச் சந்தர்ப்பமளிப்போம்.

பெற்றோரே! ஆசிரியர்களே!! வயதுக்கு மீறிய கல்விச் சூழையை இளஞ்சிறார்கள் தலையில் கட்டி விடாதீர்கள். தேவையற்ற திணிப்புகளால் அவர்களின் சுயதிறன்களை, ஆற்றல்களை, சிந்தனைத்திறனை நசுக்காதீர்கள். தன்வழியே பயணம் செய்ய அவனுக்கு வழிவிடுங்கள், நீங்கள் அவனுக்கு வழித்துணையாகலாம், ஆனால் நீங்கள் தான் அவனது ‘வழி’ என்று ஆகாதீர்கள். தானாகக் கனியும் கனியே சுவையும் உயிர்ச் சத்தும் நிரம்பியதாயிருக்கும்.

எனவே, இன்றைய பிஞ்சுகளின் எதிர்காலம் ஆரோக்கியமானதாக, ஒளிமயமானதாக அமைய, சமுதாயத்தின் பெற்றோரும் ஆசிரியர்களும் பூரண பொறுப்பேற்போம். □

வாழிய நீ

செல்வி. மேரி மன்ரேசா பறுநாந்து
நெடுந்தீவு

“நானே” உன்னை
வாழ்த்துகின்றேன்
வாழிய நீ
பல்லாண்டு.

காலாண்டில்
ஒரு முறை
நீ பிறந்து
என்னை மட்டுமா ?
என்போன்ற
எத்தனை பேரை
உன்னில்
பிணைத்து விட்டாய்

இப்போது
புரிகின்றது
நீ நேசிப்பது
என்னை மட்டுமல்ல என்று

உன் பிறப்பு
அறிந்ததும்.
முண்டியடிப்பேன்
மழலை உன்னை
முதலில் தூக்க
அங்கே தான்
அறிந்தேன்
ஆயிரமாயிரம் கரங்கள்
உன்னைத் தழுவி விட்டதை

மலருகின்ற
உன் இதழோ
மயக்கும்
என்னை மட்டுமல்ல.....
மற்றோரும்
எனது “நானைத்”
தழுவு வரும்போது
அப்போது
என் மனதில்
ஏதோ
அனலாகித் தீ ஒன்று
பற்றித் தணியும்

உன் இதழை
மெல்ல திறந்தால்
ஒரு நிமிடம்
மௌனியாவேன்
அது தான்
நீ வைக்கும்
உளவியல் தேர்வு
பல தடவை
தோற்று விட்டேன்
பரிதாபப்பட்டு நீயும்
பரிவோடு மீண்டும்
ஒரு தடவை
முயற்சி செய்
என்று சொல்வாய்.

உன்

அன்பு விழியின்
பார்வையால்
அள்ளிச் சென்றாய்
அறிவின் கடலில்
ஆழமே அறியாத
என்னை
காலை விடு என்றாய்
நீந்தவே தெரியாது
என்று தெரிந்தும்
ஏன் மூச்சுத் திணற
மூழ்கடித்து விடுகின்றாய்?

நீ உன்

மழலைப் பேச்சால்
மன்மதனைப் போல்
வாசகர் வட்டத்தில்
வலம் வருவாய்
சிந்தனைச் சிறகுகளை

ஓடித்து வந்து
கருத்துக் குறியலில்
பதித்து வைத்து
பறக்க விடுவாய்.

“நானே”!

இனியும் நீ
மழலை அல்ல
இருபது வயதைத் தொட்ட
இளஞ் சிட்டு
ஏமாற்றி விடாதே
என்போல் உனக்காய்
காத்திருப்பவரை
ஊலன்ருட்சம் போல்
ஆண்டாண்டு நீ வளர
என்றும் உன்னை - என்
இதயத்தால்
வாழ்த்துகின்றேன்.

இருவரல்ல ஒருவர்

கணவனும் மனைவியும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து எரிகின்ற இரு மெழுகுவர்த்திகளைப் போன்றிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், அவை இல்லத்தை ஒளியால் நிரம்புகின்றன. அல்லது ஒரே பூக்கொத்தில் கட்டப்பட்ட இரண்டு அழகிய நறுமணமுள்ள மலர்களைப் போன்று இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவை இல்லத்தில் நறுமணத்தைப் பரப்புகின்றன. அல்லது இணைந்து இசையக்கூடிய இரண்டு இசைக்கருவிகளைப் போன்று இருக்கவேண்டும். ஏனெனில், இவை இனிமையான இசையால் இல்லத்தை நிறைக்கின்றன. இரண்டு நீருற்றுக்கள் ஒன்றாக இணைவது போன்று, கணவனும் மனைவியும் இருக்கின்றார்கள். இரண்டு ஊற்றுக்களும் ஒன்றாக இணைந்து ஒரே நீரோட்டமாக ஓடும் போது தான் ஆற்றல் சிறக்கின்றது.

டபிள்யூ செக்கர்

வருத்தம் பாதி; வருத்துதல் பாதி!

நீரழிவு நோயிலும்
மனதின் தாக்கமுண்டு!

★ லாக்டர். செல்வி, நாகேஸ்வரி நாகலிங்கம் D. A. M.

□ நம்மை வருத்தும் நோய்களில் நீரழிவும் ஒன்று. சிறுநீரில் சர்க்கரை அதிகம் இருந்தலும், சிறுநீர் அதிகம் போவதும் இந்த நோயின் இயல்பு. நாளுக்கு நாள் உடல் தாதுக்களை இணைக்கச் செய்து நரம்புத்தளர்ச்சி, சன்னி, கட்டி என ஏனைய நோய்களையும் விளைவுகளாக்கி மரணத்துக்கும் வழி வகுக்கும்.

□ நாமுண்ணும் உணவிலுள்ள சர்க்கரைச் சத்து நமது உடலில் உள்ள திசுக்களில் (Tissue) பயன்படுத்தப்படாமையே நீரழிவு ஏற்பட முக்கிய காரணம். இந்தச் சர்க்கரைச் சத்து இரத்த ஓட்டத்துடன் கலந்து உடலில் வெப்பத்தையும் சக்தியையும் கொடுப்பதற்கு, சதையம் (Pancreas) எனும் உறுப்பிலிருந்து பிறக்கும் இன்சலின் எனும் நீர் வேண்டப்படுகிறது. இது வேண்டியளவு சுரக்காதபோது நீரிழிவு ஏற்படுகிறது.

□ பரம்பரையாக இந்த நோய் வரலாம்; நடுவயதில் தேகம் அளவுக்கு மிஞ்சி பருப்பதனாலோ, சிறுநீரகம் (Kidney) தாக்கப்பட்டு உறிஞ்சும் தன்மை குறைவதனாலோ விளையலாம். கூடவே மனம் பாதிக்கப்படுவதனாலும் இந்த நோய் ஏற்படலாம் என்பதனை நம்மில் பலரும் உணர்வதில்லை.

அளவுக்கு மிஞ்சிய மன அழுத்தம். இந்த நோய்க்கான நிலைமைகளை உடலில் விளைவிப்பதனை ஆய்வுகள் காட்டும். அனுபவ தரிசனமாக நீங்களும் காணமுடியும்.

ஆக, எந்த ஒரு நிலைமையிலும் மனதை வருத்தி, புதிய புதிய உடல் வருத்தங்களைத் தேடிக்கொள்ளாதீர்கள். நோயென்று வந்த பின்பும் மேலும் மேலும் மனம் வருந்தி, அதனை அதிகரிக்காமல் உரிய

மருத்துவ பரிசோதனையையும் சிகிச்சைகளையும் சுவனமாய் செய்
யுங்கள்.

நீர்ழிவு நோய்களைப் பொறுத்தவரை, மனவருத்தம் வேண்டாதது; அதேபோல உணவு விடயத்தில் மனக்கடப்பாடு மிகமிக அவசியமானது. கண்டது கடியாது; ஆகாத இனிப்புகளையெல்லாம் தின்று வருத்தத்தை கூட்டாமல் அளவேரடு இருக்க வேண்டும். இது நோய் வராமல் தடுக்கும் வழியும் கூட.

எங்கள் மரபுவழி மருத்துவத்தில், பாவற்காய், சிறுகுறிஞ்சா, மூல்லை, முகட்டை என சில முக்கிய மரக்கறி, இலைவகைகள் இந்த நோயாளர்களைப் பொறுத்தவரை சஞ்சீவியாக உயிர் காப்பன, நோய் தீர்ப்பன. இதற்கென சிறப்பான யோசனைகளும் உண்டு.

மனதை இலேசாக, மகிழ்வுடன் வைத்து மனக்கட்டுப்பாட்டுடன் உணவையும் கவனிக்கும் பலர் இந்த நோயினைக் கட்டுப்படுத்தி நலமோடு வாழ்கின்றார்கள்; இலர்களது வாழ்க்கையை ஏனையோரும் பின்பற்ற வேண்டும்.

□ நீர்ழிவு நோயின் அறிகுறிகள் எப்படியிருக்கும்?
தொடர்ந்து சிறுநீர்கழிதல், அசாதாரண தாகம், வழமைக்கு மிஞ்சிய பசி, தொடரும் நிறை இழப்பு, பார்வை மங்குதல், வெளிப்படையான பலவீனம், களைப்பு இதுவே அதிகமாக மயக்க நிலையுமாகலாம். தோலிலே தோன்றும் காயங்கள் தோன்றும் காயங்கள் ஆற நாள் எடுக்கலாம்.

□ இந்த நோயின் தாக்கங்கள் பற்றிய உணர்வு நம்மில் பலரிடையில்கூட யென்றே சொல்ல வேண்டும். அண்மையில் வெளியான மருந்து குறிப்பு ஒன்று, உலக குடித்தொகையில் 200 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் இந்நோயினால் பீடிக்கப்பட்டமை அதிர்ச்சியான தகவல்களாக இருக்கின்றது.

இந்த மக்களிலும் இந்நோய் பற்றிய அறிவு, உணர்வு இல்லாதவர்களே பெரும்பாலானவர்கள், என்ற மற்றொரு செய்தியும் கூட சொல்லப்படும்.

இந்நோயின் பொல்லாத விளைவுகளை கழுத்திற் கொண்டு, எங்களை மருத்துவ பரிசோதனைக்குட்படுத்தவதன், இந் நோயின் காரணிகளை தவிர்த்தலும் இன்றியமையாததாகும். □

குழந்தைகளிடம் தாழ்வு மனப்பான்மைக்கான காரணிகளும் அதை நீக்கும் வழிகளும் -2

திருமதி. பி. எவ். சின்னத்துரை

ஏனைய குழந்தைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசல்

தான் திறமையற்றவன் தன்னால் எதுவுமே முடியாது என்ற எண்ணம் தோன்றவிடாது எதனையும் புகழ்ந்து உன்னாலும் முடியும் என ஊக்குவிக்க வேண்டும். எந்நேரமும் பிள்ளைகளைக் கோபித்துப் பேசுவது தவறு என்பதைப் பெற்றோர் உணரவேண்டும். குழந்தைகளை மட்டும் தட்டி குறைவாகப் பேசுவதனால் உரிய நேரத்தில் தன்னால் முடியாது என்ற மனப்பாங்குடன் தன் முயற்சியில் சித்தி பெறத் தவறுகின்றது. அங்கே அவனுக்கு தாழ்வுணர்வு தோன்றுகின்றது.

குறை கூறுதல்

(பொதுவாகக் குறை கூறுவதைத் தவிர்த்துப் பிள்ளைகளைப் புகழ்ந்து பேசப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும்.) குழந்தை சின்ன விஷயங்களைச் செய்தாலும் கெட்டிக்காரன் எனப் புகழும்போது அக் கணிப்பை மீண்டும் மீண்டும் எதிர்பார்த்து குழந்தை செயல்பட ஆரம்பிக்கும். மாறாக “உன்னால் எதவும் செய்ய முடியாது. மக்கு,” எனத்திட்டும் போது குழந்தை ஏக்கமுற்று நாளடைவில் தன்னில் தானே தாழ்வுணர்ச்சியை வளர்த்துக்கொள்ளும். பெற்றோர் பிள்ளையின் மனதில் நம்பிக்கை ஊட்ட வேண்டும். அவர்களின் நல்ல குணங்களைப் புகழ்ந்து பாராட்ட வேண்டியதுடன் ஊக்குவிக்கவும் வேண்டும். சின்னஞ்சிறு வயதில் ஊட்டப்படும் நம்பிக்கை உபாரசத்தி வாய்ந்தது. இது தன்னம்பிக்கையை வளர்த்து பிற்காலத்தில் வாழ்வின் போராட்டங்களை வலிமையுடன் எதிர்த்துப் போராடக்கூடிய சக்தியை உளிக்கின்றது. குழந்தைகளைக் குற்றம்சாட்டிப் பேசுவதைவிட புகழ்மொழிகள், தைரியத்தையும், துணியையும் வளர்க்கும் எனலாம்.

குழந்தைகளை அலட்சியப் படுத்தல்

பெற்றோர்கள் தம் பிள்ளைகளில் பாகுபாடு காட்டி, பாசம் காட்டாது வெறுத்து ஒதுக்குவது பாரதூரமான செயலாகும். பிஞ்சு உள்ளங்களில் ஏக்கத்தின் சாயம் படிந்து தாழ்வு மனப்பான்மை தோன்றி அதனால் வேண்டத்தகாத செயல்களையும் செய்யப் பெற்றோர் காரணமாகின்றனர். இங்கு பிள்ளைகளின் நல்வாழ்வுக்கும் பெற்றோரே எதிரிகளாகின்றனர். சில சந்தர்ப்பங்களில் குழந்தை கற்பனை உலகில் சஞ்சரித்து தம் உள்ளக்கிடக்கைகளைக் கூறும்போது பெற்றோரில் பலர் காது கொடுத்துக் கேட்காது அலட்சியப் படுத்துவதுண்டு. அது குழந்தைகள் மனதைப் பெரிதும் புண்படுத்துகின்றது. ஆர்வமாகக் கேட்டு அவர்களுக்கு மதிப்பளிக்கும்போது பிள்ளை தன் நம்பிக்கையும் தன்னில் சக்தி உண்டு என்று எண்ணவும் தொடங்குகின்றது. சில செயல்களை அல்லது சில பொருட்களைச் செய்துவிட்டுப் பெற்றோரிடம் காட்டும்போது அதைத் தமது வேலை கஸ்தரத்தில் அல்லது வறுமையில் அலட்சியப் படுத்துவது தவறானதாகும், குழந்தையின் செயற்பாடுகளை அக்கறையுடன் பார்த்து அவதானித்து ஊக்குவிப்புக் கொடுத்து வர வேண்டும். பெற்றோர் தம்மட்டில் அதிகம் அக்கறை கொண்டவர்கள் என குழந்தை எண்ண வேண்டும். இதிலே குழந்தையை அதிக கரிசனையுடன் சில கருமங்களை ஆற்றத் தூண்டும்.

தட்டிக் கொடுத்தல்

தோல்விகளைக் கண்டு பிள்ளை கலங்கும்போது தட்டிக் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்தும் பெற்றோராக இருப்பது அவசியம். வாழ்க்கையில் வெற்றி தோல்விகள் சகசமாக ஏற்படும். எப்போதும் வெற்றிபெற முடியாது. தோல்விகளையும், ஏமாற்றங்களையும் சந்தித்தே ஆக வேண்டும் என்ற உண்மைகளை அவர்களுக்கு புகட்டி இவற்றைக் கண்டு கலங்கா திருக்கும் தனிமையைக் குழந்தைகளிடம் சிறுவயதிலேயே பெற்றோர் வளர்க்க வேண்டும். முதன்முறையில் முயன்று தோல்வி கண்டு, அடுத்து மீண்டும் முயலாது சோர்ந்து நம்பிக்கையிழக்கும் பிள்ளைகள் இன்று அதிகம் காணப்படுகின்றனர். இத்தகைய தாழ்வு மனப்பான்மைக்குப் பெற்றோர் பெரிதும் காரணமாகின்றனர்.

மகிழ்ச்சியாக இருக்கக் கூற்றுக் கொடுத்தல்

“சந்தோஷமாகவும் மகிழ்வுடனும் இருப்பவனது வருகை” இருட்டான அறையில் மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி வைத்தது போன்று பிரகாசத்தைத் தரும்” என்கின்றார் ரெபேட் லூயிஸ் ஸ்டீவன்சர். குழந்தைகள் சந்தோஷமாக இருக்கும் மனப்பக்குவத்தைப் பெற வேண்டும். தனக்கு ஏற்பட்ட

தேர்விகள், கண்டங்கள், அவமானங்களை நினனேது எந்நேரமும் கவங்கிச் சோர்வாக இருப்பவன் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்தைக் காண முடியாது, வாழ்க்கையில் அனைவருக்கும் சிரிப்பத் தேவை. குழந்தைகள் சரிதது வாழும் குழந்தையைப் பெற்றோர், ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். வீட்டில் அபைதியற்ற நிலை காணப்படினும் குழந்தை நன்றவற்றதாகக் காணப்படும். கூடிய பட்டும் பெற்றோர் குழந்தை புகிழ்வுடன் இருக்க ஏற்ற சமூகமான நிலையை வீட்டில் அமைக்க வேண்டும். வளைய பிள்ளைகளின் வீட்டில் காணப்படும் புகிழ்ச்சர்மான குழந்தை தனது வீட்டில் இல்லையே எனும் ஏக்கம் பிள்ளையின் மனதில் தாழ்வுணர்வை வளர்த்துவிடும்.

பலனை எதிர்பார்க்காது

முயற்சிகளை மேற்கொள்ளப் பழக்குதல்

கேத, “உலகை எதிர்பார்த்து உன் உடம்பையச் செய்மா(து)” என்கின்றது. நான் நினைத்தது அனைத்தும் நடக்கவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை குழந்தைக்கு இருக்குமேயானால் அவன் வாழ்க்கையில் கஷ்டங்களையே அனுபவிப்பான். எதிர்பார்க்கின்ற பலன் கிடைக்காத போது தாழ்வு மனப்பான்மை அவனை ஓட்டிக் கொள்கின்றது. குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தே பலனை எதிர்பாராமல் சமூகமற்றும் மனப்பங்குவததைப் பெற்றோர் குழந்தைகளிடம் வளர்க்க வேண்டும். பலனை எதிர்பார்து செய்தால் தன்பமே ஏற்படும். என்ற உண்மையைப் பிள்ளைகள் உணரவேண்டும். ‘போதும்’ என்ற மனநிலையை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இருப்பதைக்கொண்டு திருப்தியடையும் தன்மையைக் குழந்தைகள் பெறவேண்டும். பொதுவாகச் சிறுவயதில் இருந்தே இலக்கியம், நாடகம், நாட்டியம், சங்கீதம் போன்ற கலைகளை விரும்பிக் கற்க ஊக்கமளிப்பின் குழந்தை தன் திறமையை வளர்த்துக் கொள்ளும். அதற்கு ஒருவித திருப்தி மனப்பான்மையும் ஏற்படும். குழந்தை, தன்னை விடத் தாழ்ந்தவர் பலர் உலகில் இருக்கின்றார்கள் என எண்ணும்போது அதற்கு உற்சாகம் பிறக்கின்றது.

உலகில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டவர்களில் தாழ்வுச் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தவதற்கு மேற்கூறப்பட்டவையே பிரதான காரணங்களாக அமைகின்றன. தாழ்வு மனப்பான்மை என்ற நோயை வளரவிடாது தடுப்பதற்கு நாம் தைரியமும் நம்பிக்கையும் கொண்டு நம்மிடமுள்ள சிறுசிறு குறைபாடுகளை தாமே ஏற்றுக்கொண்டு, மேற்கொள்ள வேண்டியவற்றை மேற்கொண்டு முன்னேறுவதன் மூலமும் அதே வழியில் எம் குழந்தைகளை பயிற்றுவதன் மூலமும் தாழ்வு மனப்பான்மையை உலகிலிருந்து போக்க முடியும்.

மாற்று

— வளவைவளவன்

ஆசைத்தரித்திரத் தீயிடைவீழ்ந்து
 துடித்துத் தணலிடைவெந்து தினம்
 ஓசைப்படாதுகவன்று துயர் தனை
 சுமந்து திரிந்திடும் மனிதா உன்
 வாசமிசூந்த உளத்தி னுணர் வினை
 எண்ணிடவென்றும் நினைக்கிலாய்
 பேதமறிந்திடாய் பீடையை விட்டுளத்
 தொளிரும் உன்னை நீகாணமுன்வா.

கோபத்தி மூண் டெழுந் துன்னுளத்தைச்சட்டு
 பொசுக்கி அழிப்பதை யேன்மறந்தாய் வரு
 பாவ நினைவுகள் இன்பருகர் வினைக் காட்டுவதாலிந்த
 இன்பத் திற்கீகங்கி உளமதைவிட்டு
 நாசம் புரிவதுணர்கிலாய்திதை ஏற்றிடா
 தின்ப மின்பமெனத்துன்பத்தில் வீழ்ந்துதுடிக்கிறாய்
 நேசமா முன்னுளத் துள்ளொளிதன்னை நீ
 எண்ணிடவென்றுமேன் எண்ணிடாய்.

பேராசை கொலை களவின் வாசல்திதை
 பேதலிக்கும் உன்னுணர் வில்மாற்ற
 ஓராசை கொள்ளுளத்தே அடிமனதில்
 உறங்குமுணர்வினைத் தூண்டு
 காரோடும் வானாய்கலங்கிடஉள்மனத்
 துணர் வில் இடம் விடலாமோ
 வேரொடு சரிந்துள விகற்பங்கள் விட்டுளத்
 துறங்கிடும் உள்ளுணர் வேற்பாய்.

உள்ளத்திலே ஒளிக் கீற்றென மிள்ளும்
 உன்மை உளப் புகுப் பற்றலைநம்பு
 உள்ளத் துணர் வெனும் அன்பை அமுதென
 எண்ணி எழுந்திட உன்னுளத்தைத்திற

தெள்ளத் தெளிந்து கிடக்கும் அகத்தினை
முடிய பனித்துளித்திவலை கழைந்து
உள்ளத் துறங்கிக் கிடக்கும் ஒளிதனை
ஆளுமைகொண்டெழு அகத்தினைமாற்று.

ஆளுமை அன்பு கருணை அகிம்சை
என்றிடு நன்நெறியாவிலுமுண் டிவை
மாழுதலா லுன் மகத்துவம் மதிபோய்
நாதியிலாத்துயர் நலிவுறச் செய்யும்
வாழும் நெறிதனிலே உளந்தன்னை
வளமுடைத் தாக்குலேஉயர் மானிடம்
ஆளுமை ஆகுதல் கண்ணெக்குள்ளுளத்
தாளுமைகொள்ள உளமதைமாற்று.

இந்நூல் உளவளத் துணைப் பயிற்சி
பெறுபவர்களுக்கும், மக்கள் தொண்டு
களில் ஈடுபடும் மருத்துவத் தாதிரிமாந்
குடும்ப நல சேவையாளர், மற்றும்
சுகாதார ஊழியர், ஆசிரியர், அரசு
சார்ந்த, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்
கள், சமூக ஸ்தாபனங்கள், குருமாந்
போன்ற எல்லாவித அடித்தள சேவை
யாளர்களுக்கும் பாடநூலாக அமை
யும்.

“உளவளத்
துணை”

நூலாசிரியர்:
எஸ். டேமியன் அ.ம.தி.

விலை: 65/-

Dr. த. ஜெ. சோமசுந்தரம்
B.A., M B B s, M.D. (Psychi.)

உள ஆரோக்கிய பிரச்சனைகளும் அவற்றை எதிர் கொள்தலும்

ந. கனகரத்தினம்
விரிவுரையாளர்
தாதிகள் பயிற்சித்துறை
யாழ். மருத்துவமனை

ஆரோக்கியமே உயிர் துடிப்பு நிறைந்த சமூகத்தின் செல்வமாகும். நாம் யாவரும் எமது உடல், உள, சமூக, ஆன்மீக அம்சங்களில் அதியுயர் நிலையினை அடைவதற்கு விரும்புகின்றோம். இன்றைய போர்க்கால சூழலினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் போது ஆரோக்கிய அம்சங்களில் உள ஆரோக்கிய அம்சத்திற்கு கூடிய முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டிய நிலையுருவாகியுள்ளது. இதை மனோ உவத்தியர்கள், உணவியலாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள் வெளிப்படையாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இப்பிரச்சனை சம்பந்தமாக மக்கள்வடைய விழீட்டணர்ச்சியை ஏற்படுத்த முயற்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ரீண்டநாள் யுத்தத்தின் காரணமாக, சூறிப்பாக வடக்கு கிழக்கு வாழ் மக்களின் நாள்நாள் வாழ்க்கை தேவைகளின் பற்றாக்குறைகள், ஆரோக்கியத்தின் எல்லா அம்சங்களிலும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தி, நலவகளைத் தோற்றுவித்து, அதன்மூலம் உள ஆரோக்கியத்தின் தாக்கத்தினை வலுட்டடுத்தியுள்ளது. இந்நிலையானது அடுத்தவரும் எமது பரம்பரைகள் மேல் உள ஆரோக்கியம் சம்பந்தமான பல்வேறு நெருக்கடிகளை அழுத்தவதுடன் இன்றைய எமது சமூகாயத்தின் மீதம் வலுவான பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. எனவே இச் சந்தர்ப்பத்தில் எமது, எதிர்கால சந்ததியினதம் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு மேற்குறிப்பிட்ட தலைப்பில் எழுதவது மிகப் பொருத்தமானதென எண்ணுகிறேன்.

உள ஆரோக்கியம் என்பது ஒரு தனிமனிதனுக்கும் அவன் வாழும் சூழ்நிலைக்கும் உள்ள சமூகமான சமநிலைத்தன்மையை குறிக்கின்றது. உள ஆரோக்கியமாக வாழும் ஒருவர் பின்னரும் தனிமைகளைக் கொண்டிருப்பார்.

அ) இருக்கின்ற வசதிகளுடன் மகிழ்வுடனும் திருப்தியுடனும் வாழ்வார்.

- ஆ) கஷ்டங்களையும், இழப்புகளையும், விரக்தி நிலைகளையும் எதிர் நோக்கும் சக்தி உடையவராய் இருப்பார்.
- இ) தன்னைச் சார்ந்த மற்றவர்களுடன் அமைதியாக வாழ்வார்.
- ஈ) தான் மட்டும் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து, தன்னைச் சார்ந்த மற்றவர்களையும் தன்னால் இயன்ற வரை சந்தோஷமாக வாழ வைப்பார்.
- உ) தன்னால் மற்றவர்கள் கஷ்டங்களை எதிர்நோக்க இடம் கொடார்.
- ஊ) தன் கலாச் சாரத்திற்கு ஒப்பான அறநெறி ஆத்மீக ஒழுங்குகளைக் கடைப்பிடிப்பார்.
- எ) தன் ஆற்றல்களைப் பற்றி குறைத்து அல்லது கூட்டி மதிப்பிடமாட்டார்.
- ஏ) தன்னுடைய குறைபாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்.
- ஐ) ஏனையோருடன் சேர்ந்து வாழ்வார்.
- ஓ) வாழ்வின் சாதாரண தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யும் ஆற்றலைக் கொண்டிருப்பார்.
- ஔ) தன்னைப் பற்றி சிந்தித்து சொந்த தீர்மானங்களை எடுக்கும் வல்லமை உள்ளவராக இருப்பார்.

இத்தகைய தன்மைகளை கொண்டு வாழும் ஒருவரின் உள் ஆரோக்கியம் பற்பல காரணங்களினால் பாதிப்படையலாம். இதனால் அவன் உள் நோய்க்கு ஆளாகலாம். இத்தகைய காரணங்களை நாம் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- 1) யுத்த நிலைகளும், அதன் விளைவுகளான அழிவுகளும், அனர்த்தங்களும், இழப்புகளும், இறப்புகளும், பயமும், பதட்டமும், பதகளிப்பும் இருத்தல்.
- 2) அடுத்தடுத்து உண்டாகிய இனக்கலவரங்கள் அது தொடர்பான உயிர், உடைமை இழப்புகள். இவற்றால் ஏற்படும் விரக்தி நிலை.

- 3) இளைஞர்கள் சித்திரவதைக் குள்ளாக்கப்பட்டமையும், பெண்கள் மாண்பங்கப் படுத்தப்பட்டமையும்.
- 4) குடும்ப அங்கத்தவர்கள் பல்வேறு நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்ந்தமை, இதன் விளைவுகளான புத்திர சேகம், மூதியோர் பராமரிப்பின்மை, இனமையில் தாயன்பை இழத்தல். புதுச் சூழலுக்கு தம்மைத் தயார் செய்தல் போன்றன.
- 5) மட்கள் அகதியானமையும் அகதிமுகாம் வாழ்வும்.
- 6) இளைஞர்களிடையே குழுமேதல், பலாத்காரங்கள், பழி வறங்கல்கள், கொலைகள் என்பன.
- 7) சமய ஆத்மீக நெறிகளில் இளைஞர்களிடையே நம்பிக்கையின்மை உண்டாகியமை.
- 8) இரத்த உறவுத் திருமணங்கள்.
- 9) மூளையின் செயற்பாட்டில் மாறுதல்களைத் தோற்றுவிக்கும் காரணிகள்: உதாரணம்: மூளைக்காயங்கள், மலேரியா போன்ற தொற்று நோய்கள், போதைவஸ்து மதுசார பாவனை, போசாக்கு குறைபாடு என்பன.
- 10) சீதனப் பிரச்சனை, சாதிப்பாகுபாடு, குடும்ப அங்கத்தவர்களிடம் புரிந்துணர்வின்மை பாரம்பரியமான குடும்ப அமைப்பில் மாற்றம்.

இத்தகைய காரணிகளால் ஒருவரின் உள ஆரோக்கியம் பாதிப்படைந்து, உளநோயாளி ஆகின்றார். இந்த உள நோயாளியின் எண்ணம், உணர்திறன், ஞாபகம், புலனுணர்வு, நிதானம் ஆகியவற்றில் அசாதாரண மாற்றமும், இதனால் அவரின் பேச்சிலும் நடத்தையிலும் மாற்றமும் ஏற்படுகின்றன. இந்த மாறுதல்கள் அவரிலோ, அவரைச் சார்ந்த மற்றையோரிலோ அல்லது இருபகுதியினரிடமோ துன்பத்தையும் வருந்துதலையும் தோற்றுவிக்கும். இது மற்றவர்களின் உறவில் தொந்தரவினையும் உண்டாக்கும்.

எனவே உள நோயாளியை நாம் நன்கு பராமரிக்க வேண்டும். ஆனால் சாதாரண நோயாளிகளை பராமரிப்பதைப் போல உள நோயாளிகளை எம் சமூகத்திலே அக்கறையோடு நாம் பராமரிப்பதில்லை. அவர்களை ஒதுக்கி வைத்து வேண்டா வெறுப்போடு பராமரிக்கின்றோம். இதற்கும் ஒரு சில காரணங்கள் உள்ளன.

1. உள நோய்க்கான காரணங்கள் பற்றி நாம் கொண்டிருக்கும் அபிப்பிராயமானது தவறானதாக இருக்கின்றது. உள நோய்கள் பேய், ஆவி, செய்வினை, சூனியம் என்பவற்றாலும் தெய்வப் பழி, கிரக நிலை என்பனவற்றாலும் உண்டாவதாக எண்ணுகின்றோம். இதன் காரணமாக இதற்கான வைத்தியமும் அறியாமை, பயம், தவறான எண்ணக்கரு, பிழையான அபிப்பிராயம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. எம்மிலே பலர் உள நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்காக செய்வினை, சூனியக்காரர்களையும், மந்திரவாதிகளையும், குறளி வித்தைக் காரர்களையும் கொண்டு பூசைகள், செய்வினை சூனியம் எடுத்தல், எதிர் குறளி வித்தைகள் செய்தல், வழிபாடு போன்றவற்றில் ஈடுபடுகின்றோம்.

2. எம் சமூகத்திலே நாம் உள மருத்துவ சேவைகளை விலக்குவீடுகின்றோம். எம்மிலே பலர் தமது சமூகத்திற்கு பயந்து தமது உறவினர்களுக்கு உளநோய் வரும் போது அவர்களை உள மருத்துவ மனைகளில் அனுமதிப்பதற்கு பயப்படுகின்றோம். ஏனென்றால் உள மருத்துவ மனைகளில் ஒருவர் சேர்க்கப்பட்டால் எம் சமூகத்தினால் பைத்தியம் என அவருக்கு முத்திரையிடுவதே காரணமாக இருக்கின்றது.

3) உளநோய் சிகிச்சை நீண்டநாள் தொடர் சிகிச்சையாக அமைவதால் இச் சிகிச்சையை பெறுவதற்கு நாம் பொறுமையற்றவர்களாக இருக்கின்றோம்,

4) எம் சமூகத்திலே பாரிய உள நோய்களினால் பாதிப்படையும் உளநோயாளர், தமக்கு உளநோய் உண்டு என்பதனை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கின்றார்.

5) உடல் நோயினை போல உள நோயினை பரிசோதனைகள் மூலம் இலகுவில் இனங்கண்டு சிகிச்சை அளிக்க முடியாதுள்ளது.

மேற் குறிப்பிட்ட காரணங்களினால் எம் சமூகத்திலே உள நோயாளியை பராமரிப்பதும், ஆரம்ப நிலையிலேயே இனங்கண்டு சிகிச்சைக்குட்படுத்துவதும் கடினமானதாக இருக்கின்றது. இக்காரணத்தினால் உள நோயாளர்களின் எண்ணிக்கை எம் சமூகத்திலே கூடுவதுடன் அது பல்வேறு சமூகத் தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

எனவே உள நோய் பற்றிய எமது சமூக கண்ணோட்டத்திலும், எமது மனப்பான்மையிலும் மாற்றம் ஏற்படவேண்டியது மிக அத்தி

யாவசியமானதாகும். எமது மனப்பான்மையில் மாற்றத்தினை கல்வி, ஊக்குவிப்பு, தண்டனை எனும் மூன்று வழிமுறைகளினால் ஏற்படுத்தலாம். இவற்றில் ஊக்குவிப்பும், தண்டனையும் தற்காலிக மனப்பான்மை மாற்றத்திற்கே வழிவகுக்கும். எனவே உள சுகாதாரக் கல்விப் போதனைக்கு முன்னுரிமையும், முக்கியத்துவமும் வழங்குவதன் மூலமே இப்பிரச்சனைக்கான சாதகமான மனப்பான்மை மாற்றத்தை மக்களிடையே ஏற்படுத்தலாம்.

அத்தோடு எமது சமூக அமைப்பில் ஏற்கனவே இருக்கின்ற உள ஆரோக்கியத்திற்கு வலுவூட்டும் சில அம்சங்களை கருத்தில் கொள்ளவும் வேண்டும்.

- 1) எம் சமூகத்தை பொறுத்தவரை எமது குடும்ப அமைப்பானது கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பாக இருக்கின்றது. அத்தோடு எமது கிராமிய மக்களிடையே பல்வேறு வேறுபாடுகள் நிலவிய போதும் சில அம்சங்கள் அவர்களை ஒன்றிணைக்கும் சக்திகளாக விளங்கி வருகின்றன. எனவே எமது கிராமிய வாழ்வில் நம் ஒருவருடன் ஒருவர் உரையாடி எமது நெருக்கடிகளையும், குறை நிறைகளையும் அன்னியோன்னியமாக பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.
- 2) எமது சமூகத்திலே மதகுரு, ஆசிரியர் பெற்றோர், பெரியோர் ஆகியவர்கள் சமூக முன்னோடிகளாகவும், வழிகாட்டிகளாகவும் இருக்கின்றனர். இவர்களை எமது வாழ்வின் வழிகாட்டிகளாக பயன்படுத்த வேண்டும்.
- 3) மரணச் சடங்குகள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் எமது துக்கத்தினை வெளிப்படுத்தி மனோவெழிச்சி தாக்கத்தினை குறைக்கவேண்டும்.

இவ்வாறாக நாம் எமது சமூகத்திலே உள சுகாதாரக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தும், எமது சமூகத்திலே இருக்கின்ற உள ஆரோக்கியத்திற்கு வலுவூட்டும் அம்சங்களை கருத்தில் கொண்டும் வாழ்ந்தால் எமது சமூகத்தில் உள ஆரோக்கியப் பிரச்சனைகளை எதிர் கொண்டு முன்னேறலாம்.

உளவியல் அறிவினை பகிர, உங்கள் பகுதியில் உள்ள பொது நிறுவனங்கள் மூலம் உளவியல் கருத்தரங்குகளை நடாத்த எம்மோடு தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

‘நான்’ ஆசிரியர்குழு

படிப்பும்
பட்டமும்
பாசமும் எல்லாமே
பலுத்திரமாகவே
மனதில் அடக்கி
இவ்வுலகில்
நானோர்
பொறுப்பதிகாரிபோல்
பொம்மையாய் இருந்து
சட்டை போட்ட
சட்டம்பி வாழ்க்கை...

சிரிப்பும்
அழுகையும்
சிந்திதா வண்ணம்
அடக்கும் மனிதனின்
அழுக்கம் ஓர் நாள்
எரிமலையாகவே
வெடித்திட்ட போது ..

எல்லோரும் என்னையே
ஏளனமாப்பீ பார்த்தனர்
பேசவும் தெரியா
ஏசவும் முடியா
என் நிலை எனக்கே
குளப்பமாய் இருந்தது.

அடக்கிவைத்தவை
அடங்காமலே விஞ்சி
எடுத்த எடுப்பிலே
ஏதேதோ பேசின

சுமைகள்

இ.குணாளினி

சிரிப்பும்
அழுகையும்
மாறிமாறியே
சிந்திய வண்ணம்
சிதறிய வார்த்தைகள்

என்நிலை கண்டோர்
ஏளனம் செய்தனர்
ஏற்க மறுத்தனர்
பார்த்துச் சிரித்தனர்
பரிகாசம் புரிந்தனர்

கூட்டம்கூடியே
சாற்றினர் புதிதாய்
பைத்தியம் என்றோர்
புதிய பட்டத்தை

பார்த்துச்சிரிக்கவே
பலரும் கூடினர்
பட்டமும்
படிப்பும்
பாசமும் இன்றி
சிந்திக்காதவர்களின்
சிரிப்பொலிகளாலே
பட்டமரமானேன்
பாருக்கே சுமையானேன்.

மாற்றத்தில்

ஏற்றத்தைக் காண்போம்

—அன்பின் சந்தியோகு
முருங்கன்

இளைஞர் வாழ்வினை நாம் விரிகின்ற மொட்டுக்களுக்கு உவமிக் கலாம். அவை விரிந்து மணம் பரப்ப ஆயத்தமாக இருப்பது போல்தான் இளமை நிலையும் இருக்கின்றது.

இந்த நிலையில் அவ்விளம்மொட்டு பூச்சிகளின் தாக்கத்தாலோ அல்லது அச்செடியின் ஆணிவேரில் ஏற்படும் தாக்கத்தினாலோ மலராமற்போய்விடலாம். இந்த நிலைதான் எம் இளைஞர் வாழ் விலும் வாழ்வைத் திசை திருப் புய் காரணியாக மாறுகின்றது. அதாவது, பல்வேறு கவர்ச்சி களுக்கு அடிமையாகவோ, புகைத் தல், போதை பேர்ன்ற தீய நாட் டங்களால் கவரப்பட்டோ, இன் னும் பெற்றோரின் கண்டிப்பின் காரணமாகவோ, பரிட்சையில் தோல்வி, வேலையின்மை காரண மாகவோ அவன் கொண்ட குறிக் கோள் திசைமாறலாம்.

எனவே இதோ விரியப் போகிறது என்வாழ்வு, இதோ நான் மலர்ந்து மணம் பரப்பப்

போகிறேன் என்று இருந்த அவ் வனதி எண்ணக்கோட்டைகள் சரிந்து விழுவதனால், தான் கொண்ட நேரிய பாதை அனைத்தையும் விட்டுவிட்டுத் தான் விரும்பாமல், தீமைகளுக்கு அவன் அடிமையா கிறான். இது மட்டுமன்றி, பெற் றோரின் நிலை, குடும்பப் பொரு ளாதாரம், சமூகநிலை, சமூகத் தினரின் பார்வை என்பனவும் அவன் வாழ்க்கைப்பாதையை மாற்றிவிடலாம். அவ்வாறு அவன் மாறினால் “சாது மிரண்டாற் காடு கொள்ளாது” என்பதுபோல் அதன் விளைவுகள் பயங்கர மாணவையாக முடியும்.

ஆகவே செடிக்கு மருந்திட்டு, உரமிட்டு ஆரோக்கியமான மல ரைப் பெறுவதைப் போல, இளை ஞர்களுக்கும் நல்லபாதை காட்டி அவர்களது கஷ்டங்கள், கவலை கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய் வதில் பெற்றோர் முதலிடம் வகிப் பதுடன் ஆசிரியர்களும், நண்பர் களும், ஏன் சமூகத்தினரும் கூட அவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். அவனுக்கு கொடுக்கவேண்டிய உரி

மைகளையும், கடமைகளையும் கொடுக்கும் போது அவன் முழு மலராக, அழகான, ஆரோக்கியமான மலராக மலர்ந்து மணம் பரப்புவான்.

அதுமட்டுமன்று, பூஞ்செடியின் பக்கவேர்கள் நிலத்திலிருந்து பெறப்படும் பசளையையும், நீரையும் உறிஞ்சிச் செடியினைச் செழிப்புறச் செய்வது போல், இளைஞர் ஒவ்வொருவரும் தன்னைத்தானே உணர்ந்தவர்களுக்காக நல்லவற்றையும், தீயவற்றையும் பகுத்தறிந்து நல்லவற்றைத் தனதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் பெரியோர் கூறும் வார்த்தைகளுக்குச் செவிமடுத்து அவர்களை மதித்து வாழவும், தான் போகும் பாதை சரிதானா என்பதை நன்கு அறிந்தும், தன்னைத் தானே சீர்திருத்தவேண்டும்.

வேர்கள் ஒய்வெடுத்தால் செடி செழிப்புறாது. எனவே, இளைஞர் ஒவ்வொருவரும் சோம்பல், பொறாமை, நாண் ஏன் செய்யவேண்டும்? என்ற எண்ணங்கள் போன்றவற்றைக் கைவிட்டுத் தன் வாழ்வுக்குத் தானே பொறுப்பாளி என்பதை உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். இதை வார்த்தையிலன்று வாழ்க்கையில் வாழும் போதுதான், வாழும் வாழ்வு பயன்தரும் ஒன்றாக மாறும். எனவே மாற்றம் இல்லா வாழ்க்கை ஏற்றயில்லா வாழ்க்கையாகும் என்பதற்கொப்ப வளமான வாழ்க்கையின் தோற்றம் மாற்றத்

திலே மிளிர் முடியும் என்பதை உணர்ந்து இளைஞர்கள் வாழ்ந்தால் அவர்களுடைய வாழ்வில் ஏற்றத்தைக் காண்பார்கள்.

□□□□□
நான்
□□□□□

எல்லைகளில்லாத உலகில் நான் சிறு துளி, எனக்கு எல்லைகளுண்டு.

□
நான்
என்னைப் போலிருக்கிறேன் முகமுடி எதுவும் எனக்குத் தேவையில்லை.

□
நான்
என்னை ஆள்கிறேன் எனது ஆளுமை வளர்க்கப்படுகின்றது.

□
நான்
தத்துவஞானி ஏனென்றால் என் வாழ்வே தத்துவம்.

□
நான்
குரங்கிலிருந்து பிறக்கவில்லை; ஏனென்றால் நான் மனிதன்.

□

— உதயசூரியன்

கவலையின்றி வாழ்தல் II

★ கோகிலா மகேந்திரன்

எம்மைத் தாக்கும் யுத்தம் தொடர்ச்சியாகப் பல வருடங்கள் நடைபெறும் இச் சூழலில் பெருந் துன்பங்களை தாங்கமுடியாத கவலைகளை அனுபவித்த பல மனிதர்கள் எம்மைச் சுற்றி வாழ்கிறார்கள். எம் மில் பலர் அவர்களைச் சந்திக்க விரும்புவதில்லை. அவர்களின் கதைகளைக் கேட்க விரும்புவதில்லை. உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு வாழ நேர்ந்த துன்பக் கதைகளை அவர்கள் கூறுவதை நாம் உற்றுக் கேட்போமானால் எமக்கு ஒரு ஞானம் உண்டாகும் “நாம் பல சந்தர்ப்பங்களில் சிறுசிறு பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் பெருமளவு தனிப்பட்டோமே! இதவல்லவோ உண்மையான துன்பம்?” என்ற சிந்தனைதான் அந்த ஞானம்!

“நான் திருமணம் செய்த புதிதில், எமது சமையற்காரர் சமைத்த உணவு திருப்தியாக இல்லை என்று பெருமளவு கவலைப்பட்டேன். ஆனால் இப்போது, அப்படி ஒன்று நடக்குமாயின் தோளை உதறி மிக இலேசாக அதை மறந்து விட நான் ஆயத்தம்” என்று தனது நூலில் எழுதுகிறார் எலியனர் ரூஸ்வேல்ட் (Eleanor Roosevelt).

எமது வீட்டைச் சுற்றிக் குண்டுகள் விழுந்து கொண்டிருக்கும் போது நாம் நுளம்பு கடிப்பதைப்பற்றி நினைப்பதில்லை அல்லவா? எப்போதும் அப்படியான சிறு சிறு விடயங்களை பற்றிக் கவலைப்படாதிருந்தால் என்ன?

நிசப்தமே விதிகள் பற்றிய சரியான விளக்கமின்மை காரணமாகவே நாம் பல சந்தர்ப்பங்களில் தேவைக்கு மிகுதியும், பதற்றமும் கவலையும் அடைகின்றோம். “மிக மிக அரிதாக நடைபெறுகின்ற சில விடயங்களுக்கு மனிதர்கள் அதிகம் பயப்படுகிறார்கள்” என்ற உளவியல் உண்மையை வைத்தே உலகில் பல இன்சூரஸ் கம்பனிகள் வெற்றிகரமாக நடைபெறுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தின் வான் பரப்பில் ஒரு “கம்பர்சோனிக்” விமானம் உலம் வரத் தொடங்குகிறது. அதன் சத்தத்தைக் கேட்ட உடனேயே எங்களில் பலர் மிகுந்த பதற்றம் அடைகிறோம். வாய் விட்டுக் கதறுகிறோம், ஓடுகிறோம், மிகுந்த பரபரப்பு அடைகிறோம்.

சுப்பர் சோனிக் தாக்குதலால் சிறு குழந்தைகள் முதல் நோயாளிகள் வரை பல மனிதர்கள் இறந்தது உண்மைதான். ஆனால் இப்போது சற்றுகின்ற இந்த விமானம் ஒரு குண்டைப் போடுமாயின் நான் அதனால் நேரடியாகத் தாக்கப்படுவதற்கு உரிய நிகழ்தகவு என்ன? என்ற கேள்வியை நாம் எமக்குள்ளே கேட்டு விடையைப் பெற்றுக் கொண்டால், எமக்குள்ளே அதிகமான பயம், பதற்றம் நீங்கிவிடும். ஒரு குண்டினால் பத்துப்பேர் இறப்பர் என்று நாம் ஏற்றுக் கொண்டாலும், யாழ்ப்பாணத்தின் ஏதோ ஒரு பகுதியில் விழப்போகிற இந்தக் குண்டினால் நான் தாக்கப்படும் நிகழ்தகவு ஏறத்தாழ ஒரு லட்சத்தில் ஒன்று மட்டுமே என்பது புரியும் போது நாம் நிதானத்திற்கு வந்து விடுவோம். அந்த நிலையில் ஆரோக்கியமான ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்பாட்டினை நாம் தேடிக் கொள்ளலாம், பங்குக்குள் போகலாம் அல்லது பாதுகாப்பான ஓர் இடத்திற்கு நகரலாம். ஆனால் நிச்சயமாக அதிர்ச்சியால் இறந்துபோகமட்டேம!

தவிர்க்க முடியாத அல்லது எமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்காத ஒரு விடயத்துடன் ஒத்துழைப்பது அல்லது அதை ஏற்றுக் கொண்டு விடுவது என்பது கவலையின்றி வாழ்வதற்கு அவசியமான மற்றொரு பண்பாகும். வில்லியம் ஜேம்ஸ் என்ற தத்துவவியலாளர் சொல்வார் "துர் அதிர்ஷ்டத்தை வெற்றி கொள்வதன் முதலாவது படி நடந்து முடிந்த விடயத்தை ஏற்றுக் கொள்வதுதான்" என்று.

பக்கிங்ஹாம் அரண்மனையின் நூல் நிலையத்துக்கு முன்னால் ஐந்தாம் ஜோர்ஜ் மன்னர் எழுதித் தொங்க விட்டிருந்த வார்த்தைகள் இவை "புளித்துப் போன பால் நல்ல நிலைக்குத் திரும்ப வேண்டும் என்பதற்காகவோ, சந்திரனைப் பிடித்துப் பூமிக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காகவோ அழாதிருக்க நான் படிக்க வேண்டும்".

ஆம் எம்மைச் சந்தோஷமாகவோ, துக்கமாகவோ வைத்திருப்பது குழல் காரணிகள் அல்ல! அந்தச் குழலுக்கு நாம் எப்படி மறுதாக்கம் காட்டுகிறோம் என்பதில் தான் எமது மனோ நிலை தங்கியுள்ளது. "சொர்க்கமும் நரகமும் உனக்குள்ளேயே இருக்கின்றன" என்றார் யேசுபிரான்.

எங்களால் தாக்கிக் கொள்ள முடியாது என்று நாம் கருதுகிற சம்பவங்கள் கூட, அவை நேர்ந்து விட்டால்... எம்மால் சுமந்து கொள்ளக் கூடிய சுமைகளாக மாறும். எமது உள் வலிமை நாம் நினைப்பதை விடப்பலமானது.

பூத் டாக்டர் என்பவர் சொன்னார், "வாழ்வு எனக்கு என்ன துன்பத்தைத் தந்தாலும் நான் ஏற்றுக் கொள்வேன். ஆனால் குருடன்

அவதை மட்டும் என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது” என்று இவ்வாறு சொல்லிய சில வருடங்களின் பின் அவர் தம் பார்வையை இழந்தார். தற்கொலையை செய்து கொண்டார்? இல்லை பார்வை போன பின் அவர் சொன்னார், நான் இப்போது என் மனத்தால் உலகைப் பார்க்கிறேன் - அது பரவாயில்லை ஏனெனில் நாம் மனத்தால் தானே வாழ்கிறோம்”!

ஆம்! இந்தப் பூமியில் உள்ள ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் ஒரு தீர்வு இருக்கும் அல்லது இல்லாமல் இருக்கும். தீர்வு இருக்குமாயின் அதனைக் காண முனைவோம். தீர்வு இல்லையாயின் அது பற்றிக் கவலைப்படாதிருப்போம்.

=====

சிர்தித்து சிர்தித்துப் பார்ப்பதால் மட்டும் சிறந்த எண்ணங்கள் உதிப்பதில்லை. மனம் மட்டும் ஒழுங்காயிருந்தால் நல்ல எண்ணங்கள் தாமாகவே உதிக்கும்.

=====

மெல்லச் சிரியுங்கள்.

‘பல் டாக்டர் இருக்கிறாரா?’

‘இல்லையே இப்பதான் கண்ணோ என்று கண் டாக்டரைப் பார்க்கப் போனார்,

‘அப்படியா, வந்ததும் கண் டாக்டர் பஸ் வலி என்று வந்துட்டு போனார் என்று சொல்லு’

?...?...?

=====

✽ சிறுகதை

இப்படியும்

மனிதர்கள்

★ தமிழ்நேசன்

வானம் பெருமூச்சு விடுவதைப்போல மெல்லிய இதன்றல் பிதந்துவந்து தமிழினியின் உடலைத்தழவிச் சென்றது. அவள் விழிகளில் இருந்த விழாத கண்ணீர் கண்ணாடியாய்ப் பளபளத்தது. நேற்றுடன் அவள் நம்பிக்கைகள் எல்லாம் நிர்மலமாக்கப்பட்டு விட்டன. சிறகு இரண்டையும் வெட்டிவிட்டுப் பறக்கும்படி ஒரு பறவையைப் பலவந்தப்படுத்துகிறார்களே அதைப்போலதான் இந்த மனிதர்களும் இவனை வரமும்படி நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். உடலில் உயிர்ப்பட்டும் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதால் அது வாழ்வாக ஆகி விட முடியுமா என்னை? உடல் வருத்தத்திற்கு மருத்துவ மனைகள் பல உண்டு. ஆனால் மன வருத்தத்திற்கு எங்கே மருந்து

கொடுக்கிறார்கள்? அவள் உடல் உணவை உதாசீனப்படுத்தி இன்றுடன் மூன்று நாட்களாகிவிட்டது. எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்து அடைந்த வமாற்றம்தான் அவள் மனக்காயங்களை மேலும் அகலமாக்கியது. கண்முன்னே தன் கணவுகள் கலைக்கப்படுவதைக்காண அவளால் சசிக்க முடிவில்லை.

இளமைக்காலத்து சின்ன சின்ன குரூபங்கள் உமிழினியை இப்போது சித்திரவதை செய்யத் தொடங்கியது. மாமா வீட்டு முற்றத்தில் நிற்கும் பெரிய மாமரத்து நிழலும் அதை அடுத்து உள்ள மல்லிகைப்பந்தலன் மணமும் அவள் நினைவுக்கு வருகின்றன. அவள் மாமாவின் மகன் மயூரனோடு கற்சோறு சமைத்து விளையாடிய நாட்கள். தன்னை அம்மாவாகவும் அவனை அப்பா வாகவும் கொண்டு விளையாடிய அம்மா அப்பா விளையாட்டுக்கள். முதலிய குழந்தைப் பருவத்தக் குதூகால உணர்வுகள் அவளைக் கொல்லுகின்றன. சின்னக் கையிரண்டையும் சேர்த்துப்பிடித்துக் கொண்டு ஓடியாடி விழுந்த அந்த நாட்கள்... எனக்கு அடிவிழுந்தால் மயூரன் கண்கள் குளமாகி விடுமே... அவன் தானா இந்த மயூரன்! தனது மழலை மொழியினால் ஆயிரம் கேள்வி கேட்டு மாமாவையும், மாமிமையும் சதா தொல்லைப்படுத்திக் கொண்டிருப்பானே அவனா இந்த மயூரன்! இருவரும் நன்றாக விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது இடையிலே அண்ணாமமா வந்து 'யார் முதல்

என்னக் கொஞ்சிறகு பாப்பம்” என்று சொன்னவுடனே அவன் தன்னையும் விழுத்தாட்டி விட்டு ஓடிப்போய் அருண்மாமாவைக் கொஞ்சியபோது தன்னையும் சேர்த்துக் கொஞ்சிய அந்தப் பழைய நினைவுகள்.....

“இஞ்சு பாரம்மா இப்ப இந்த வெளிநாட்டுக் கடிதங்கள் நம்ம நாட்டில் பிந்தி வரறது ஒண்டும் பெரிய அதிசயமில்லை பொறுத்த தோட இன்னும் ஒரு கிழம பொறுத்தப் பார்ப்பம். பிறகு செய்ய வேண்டியதை யோசிப்பம் அதனிட்டிற்று இப்படி சாப்பிடாம கொள்ளாம யோசிச்சுக்கொண்டு இருந்தா எல்லாம் சரிவந்திருமா? எழும்பிப்போய் முகத்தக் கழுவு போம்மா...” அவள் அப்பாவின் அன்பு வேண்டுகோளைக் கூட அங்கீகரிக்கும் நிலையில் இப்போது இல்லை. உண்மையில் அவருக்கும் கூட கவலைதான். இருபது வருட மனக்கோட்டை சில மாதங்களில் சரிக்கப்படுவதாய் இருந்தால் யாருக் குத்தான் கவலையிருக்காது.

துன்ப வேளையில் அள்ளி அணைத்து ஆறுதல் கூறிட அவள் அன்னை கூட அருகில் இல்லை. பத்தாவது வயதில் அன்னை பரலோகம் விரைந்து விட்டாள். வாழ்வில் குறுக்கிடும் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தன் உள்ளத்துக் கவலைகள் அனைத்தையும் தன் அன்பு நண்பி வசந்தியிடம் மட்டுமே பரிந்துகொண்டு அவள் நின்மதியடைவாள். தாயில்லாப் பிள்ளை என்பதால் சமூகத்தின

பார்வைகள், விமர்சனங்கள் இவன் மட்டில் கொஞ்சம் அதிகம்தான். ஆனால் தமிழினியோ அவைபற்றியெல்லாம் அதிகம் அலட்டிக் கொள்வதில்லை. இந்தச் சமூக அமைப்பில் அவளுக்குக் கொஞ்சம் கூட சம்மதம் இல்லை. இது தான் சரியான பாதை எனத் திடமாக நம்பி விட்டால் எந்தத் தடையையும் எதிர்க்கத் தயங்க மாட்டாள். இப்போது தன் உள்ளக் குமுறலைப் பகிர்ந்து கொள்ள அவள் சினைகிதி வசந்தி கூட இல்லை. அவள் பிறந்த வீட்டிலிருந்து புகுந்த வீட்டிற்குச் சென்று இரண்டு மாதங்களாகி விட்டன. தனிமமாக தனித்து நின்ற தமிழினி தன்னையே மறந்து விடும் நித்திரையில் மட்டுமே நல்லதோர் நிம்மதியைக் காண டாள்.

சினை வயதிலிருந்தே எதிர்க்கால மனமக்களாக பகிடியும் வெற்றியுமாக கூறப்பட்டு வந்தவர்கள்தான் மயூரனும் தமிழினியும். தமிழினியின் அம்மாவும் மயூரனின் அப்பாவும் சகோதரர்கள் என்பதால் தொடங்கத்திலேயே ஒரு வருக் கொருவர் சம்மந்தம் செய்வதென நிச்சயம் செய்திருந்தனர். ஒரு முறை தமிழினி மயூரனைப் பகிடிக் கு முறைததுப் பார்த்தபோது மயூரன் செல்லமாக அப்பாவிடம் முறையிட்டான். அதற்கு அவன் அப்பா “முறைப் பெண்தானே முறைக்கத்தான் செய்வான்” எனக் கூறி சிரித்தார். அந்தப் பகிடிக் சம்பவம்தான் அவனுடன் பழகிய

கடைசி நாள் அதன் பிறகு மயூரன் கனடா செல்வதற்காகப் புறப்பட்டு விட்டான் சில வருடங்களின் பின்னர் மயூரன் தன் அம்மா, அப்பாவையும் கனடா விற்கே அழைத்துச் சென்று விட்டான்.

தேன் கூடுபோன்று ஒற்றுமை யாக ஒரே வீட்டில் இருந்த அந்த இரு குடும்பங்களும் பிரிந்து செல்ல வேண்டிய தாயிற்று. ஆயினும் அது தற்காலிகப் பிரிவு என்றே இரு பகுதியினரும் எண்ணிக்கொண்டனர். ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக உடலால் மயூரன் அவனைப் பிரிந்திருந்தாலும் உணர்வுகளால் இருவரும் அருகருகே தான் வாழ்ந்தனர்.

தன் மாமி இறந்த துயரச் செய்தி கேட்டு ஆழ்ந்த துயரத்தை, அதிர்ச்சியை அவள் வெளியிட்டிருந்தாள். உடனே நாடு திரும்ப முடியாத நிலையை விளக்கி மன்னிப்புக் கேட்டு எழுதியிருந்தான்.

இவ்வளவு நாட்களாக மயூரனை மையமாக வைத்தே தமிழினியின் சிந்தனைகள் யாவும் சிந்தப்பட்டன. ஆனால் கடந்த ஆறுமாதங்களாக உலனிமிருந்து எந்தப்பதிலும் வராதது அவளுக்கு ஆச்சரியமாவே இருந்தது. குறைந்தது இரு மாதத்திற்கு ஒருதடவையாவது தன் எழுத்துக்களால் அவனுடன் கதைபேச மூலவாத அன்னுடைய இந்த மௌனம் தமிழினிக்கு பயத்தையே கொடுத்தது. அவனுடைய ஆச்சரியத்தை உறுதிசெய்யும்

வகையில் அந்த அதிர்ச்சியான கடிதம் அன்றுதான் அவனிமிருந்து வந்திருந்தது. கடிதத்தைக் கையில் எடுத்த தமிழினியின் உள்ளம் மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடியது. தான் அனுபவித்த வேதனைத் தீ அணைந்து சந்தோசப்பனித்துளிகள் இதயத்தில் விழுவதை உணர்ந்தாள் மிகுந்த ஆரவாரத்தோடு அப்பாவின் அறையை நோக்கி ஓடுகின்றாள்.

“அப்பா... அப்பா... மயூரனிற்று இருந்து லெற்றர் வந்திருக்கிறா பார்த்தீங்களா இவ்வளவு நாளுக்கு பிறகு இண்டைக்குத்தான் கண்முழிகப் பார்த்திருக்கிறார்போல. பாருங்க இந்த லெற்றருக்கு எழுதிற பதிலில் இனி ஒவ்வொரு கிழமையும் பதில் எழுதப் போறார்” மகளின் மன மகிழ்ச்சியைக் கண்ட அப்பா அவள் முகத்தில் பூக்கக் குலுங்கிய புன்னகைப் பூக்களைக் கவனித்த படியே... “சரி சரி உடைச்சு வாசியம்மா உனக்கு மயூரன்தான் உலகம் கொஞ்சநாளா கடிதம் வரவில்லையெண்டு என்னப்படுத்தாத பாடு படுத்திப் போட்டா... இனிதான் எனக்கும் கொஞ்சம் நீம்மதி.”

அவள் கடிதத்தை கொண்டு போய் வழக்கமாகதான் ஓய்வெடுக்கும் சாய்மனைக்கதிரையில் அமர்ந்தகொண்டு வாசிக்க ஆயத்தமாகிறாள். தனக்கு மயூரனிமிருந்து வரும் எல்லாக் கடிதங்களையும் அவள் அந்த சாய்மனை சதிரையில் இருந்துதான் வாசிப்பது வழக்கம். அப்பாவும் நீண்டதொரு

நிம்மதிப் பெருமூச்சுடன் கட்டிலில் போய் படுத்துக்கொண்டார். தமிழினி கடித உறையை ஆவலோடு பிரிக்கின்றாள்.

அவள் கண்கள் கடிதவயலை அவசர அவசரமாக மேயத் தொடங்கியது.

“தமிழினிக்கு”,

வழமைக்கு மாறாக இப்படி தமிழினிக்கு என நான் இக்கடிதத்தை ஆரம்பிப்பது உனக்கு ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் “என் அன்புத் தமிழினி” இப்போது எனக்குரியவள் அல்ல. நான் கனவிலும் நினைக்கவில்லை. இந்தளவுக்கு நீர் என்னை ஏமாற்றுவீர் என்று. உமக்காக நான் கொண்டிருக்கிறதை மறந்து விட்டு, யாரோ கோபன் என்ற ஒருவனுடன் சுத்தித்திரிகிறீராமே. நான் உமக்கு என்ன குறை வைச்சன் இப்படி என்னை மறக்க? உமக்கு எப்படி மனம் வந்தது? ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் எத்தனை காதல்கதை பேசி வரைந்து தள்ளினீர். அவைகள் எல்லாம் வெறும் எழுத்துக்கள்தானா? உமது எல்லா நடவடிக்கைகளும் இங்கு எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். உம்மை நம்பி இனியும் நான் ஏமாறத்தயாரில்லை.

நீர் சேர்ந்து சுற்றித் திரிகின்ற அந்தக் கோபனை எனக்குத் தெரியும் அவன் எந்தளவு ஏமாற்றுக்காரன் என்பதை காலம் உமக்கு சொல்லித் தரும். பின்னர் நீரே அதை உணர்ந்து கொள்வீர். நீர்

ஆடுகின்ற நாடகம் எனக்கு எப்படித் தெரியும் என்று அல்லது யார் இதையெல்லாம் சொல்லியது என்று நீர் யோசிக்கலாம். ஒருவர் இருவர் அல்ல மூவரிடமிருந்து எனக்கு அடிக்கடி உம்மைப்பற்றிக் கடிதம் வருகிறது. ஒருவன் மட்டும் எழுதினால் ஏதோ பொறாமையில் எழுதுகிறான், பைத்தியம் என்று தூக்கி விசியிருப்பீன். ஆனால் மூவரும் என்பழை நண்பர்கள். வெவ்வேறு இடங்களில் இருப்பவர்கள் என்மேல் கொண்ட அக்கறையினால் என்னை அவர்கள் காப்பாற்றிவிட்டனர்.

சரிபோதும் உமது உறவை என்னை மனதைப்பறி கொடுத்து விட்டேன். ஆனால் எப்படியோ அதைத்திருப்பிப் பெற்றுக் கொண்டு விட்டேன். கடவுளுக்கு நன்றி. கோபனோடு உம் வாழ்வு மலர என் வாழ்த்துக்கள்.

— மயூரன்

கடிதத்தை வாசித்த தமிழினி மயக்கமாகி கதிரையிலேயே சாய்ந்து விட்டாள். கடிதத்தை வாசிக்கு மட்டும் பொறுமையோடு உள்ளே காத்திருந்த அப்பா மகனின் அமைதிக்கான காரணத்தை அறிய வெளியே வந்து பார்த்தார் தமிழினி மயக்கத்தில் கிடந்தாள். கைவிரல்களுக்கிடையே அகப்பட்ட கடிதம் காற்றில் துள்ளி விளையாடிக் கொண்டிருந்தது. தமிழினியின் உடல் எல்லாம் பரவி நின்ற விபரீவை முத்துக்கள் அவரைப்

பார்த்துச் சிரித்தன. ஓடி வந்த அப்பா மகளின் கோலத்தைக் கண்டு அதிர்ந்தே போனார் அவளுடைய இந்தக் கோலத்திற்கு அந்தக் கடிதமே காரணம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள அவருக்கு அதிக வேரம் எடுக்கவில்லை. சில நிமிடங்களில் கடிதத்தை வாசித்து முடித்தார். எதுவுமே விளங்கவில்லை.

மயூரன் ஏன் இப்படி எழுதினான் என்ற கேள்வி அவை ஆயிரம் தடவைகள் அவருள்ளத்தில் மோதிக்கொண்டேயிருந்தது. தன் நிழலுக்குள்ளேயே நிதமும் வாழும் தன் மகளைப்பற்றி சந்தேகம் கொள்ளவும் அவரால் முடியவில்லை. ஆனால் அந்த நிமிடத்தில் அக்கடிதத்தில் எழுதப்பட்ட தெல்லாம் உண்மையோ பொய்யா என்பதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியல்ல தன் மகளைக் காப்பாற்ற முனைந்தார். பதைபதைத்தார். ஓடினார். தண்ணீர் தெளித்தார். தன் உயிரே இப்போ உறங்கி விட்டதாக எண்ணித் துடித்தார்.

சில மணித்துளிகளில் தமிழினி தன்னுணர்வு பெற்றாள். மயூரனுடைய எழுத்துக்கள் பற்றிய உணர்விலிருந்து அவள் விடுபடவில்லை எதுவுமே அறியாத அப்பாவியான அவளை இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் மயூரன் தூக்கியெறிந்தது அவளுக்கு தாங்க முடியாத வேதனையைக் கொடுத்தது. ஆனால் மயூரனைப் பொறுத்தமட்டில் நியாயம் அவன்பக்கம்தான். தமிழினி பற்றிய கட்டுக்கதைகளை மயூரனுக்கு எழு

திய நண்பர்களின் சதித்திட்டம் தான் வெற்றி கண்டது. வெவ்வேறு இடங்களில் வேலை செய்யும் அவன் நண்பர்களின் ஒருவன் தமிழினியோடு நெருங்கிப் பழக விரும்பிய போது அவன் அவனை உதாசீனம் செய்து விட்டான். அந்தக் கோபத்தின் நிமித்தம் அவனைப் பழிவாங்கவே தன் நண்பர்கள் இருவருடன் சேர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பை இல்லாத வாறு நடத்து கோபனையும் தமிழினியையும் இணைத்து சரமாரியாக எழுதிக்கள்ளினார்கள் பாவம் மயூரன் நம்பினான் ஏமாந்தான் தமிழினியைத் தள்ளினான்.

வருடங்கள் உருகி யுகங்கவாய்க்கரைந்து கொண்டிருந்தது. தமிழினி மனநோயாளியாக மாறி விட்டாள். உலகில் உள்ள எல்லா மனோதத்துவ நிபுணர்களுக்கும் அவள் சவாலாகவே இருந்தாள். யாராலும் அவளைக் குணமாக்க முடியவில்லை. தள்ளாத வயதில் மகளைப்பற்றி மனவருத்தத்தில் அப்பா அமராகி விட்டார். தமிழினியோ வீதிதோறும் விசர்பிடித்து அலைந்தாள்.

பத்து வருடங்களிற்குப் பிறகு மயூரன் தன் மனைவி பிள்ளைகளுடன் தாயகம் திரும்பினான். தான் தன் நண்பர்களினால் ஏமாறப்பட்டதை உணர்ந்தான். ஆயினும் என்ன? காலம் கடந்து விட்டதே.

ஒரு நாள் பின்னேரம் கடற்கரை மணலில் மனைவி பிள்ளைகள்

சகிதம் மயூரன் அமர்ந்திருந்தான். அக்கரையோரமாக தலைவிரி கோலத்துடன் வந்து கொண்டிருந்தான். தமிழினியின் கோலத்தைக் கண்டு திடுக்கிட்டான் மயூரன். அவனைக் கண்ட தமிழினி அட்டகாசமாகச் சிரித்தாள். சிரித்துக் கொண்டே நின்றாள். இந்தச் சமூகத்தின் சதித் திட்டத்தை நினைத்தும், மயூரனைப் போன்ற மனிதர்களின் மடமையை எண்ணியும் சிரித்தாள்.

தமிழினியின் பயங்கரச் சிரிப்பைக் கண்ட மனைவியும் பிள்ளைகளும் கேள்விக் குறியோடு அவனைப் பார்த்தனர். அந்தக் கேள்விக்கு தான் ஏற்கனவே பதிலைப் பெற்று விட்டவனாகையால் மயூரனும் அலட்சியமாகச் சிரித்தான். எல்லோரும் சிரித்தனர் மயூரனின் கண்ணீர்த்துளி யொன்று கடல் நீரோடு சங்கமித்துக்கொண்டது. அந்த நீலக்கடலின் பேரலையொன்று குமுறியவந்து கரையில் பாய்ந்தது மயூரனின் உள்ளத்திலும் தான்.

எதிர்பாருங்கள்!

எழுதுங்கள்!!

இவ்வருடத்திற்கான

எம் அடுத்த இதழ்களில் மலரவிருப்பது

★ குடும்பத்தில் உறவுகள்

(சித்திரை — ஆனி)

★ குடும்பத்தில் உடைந்த உறவுகள்

ஆடி — புரட்டாசி

★ சமூக மாற்றமும் குடும்பத்தின் தாக்கமும்

(ஐப்பசி — மார்கழி)

நான் சஞ்சிகையை அலங்கரிக்க

உங்கள் ஆக்கங்களை அடுத்து வரும் இதழ்களுக்கு

எழுதி அனுப்புங்கள்

வானமே, நீயேன் அழுதாய்

★★★★★★★★★★★★★★★★★★ மீசாலையூர் கமலா

வானமே, நீயேன் அழுதாய்.
வாயுவே, நீயேன் எழுந்தாய்.
பருவ மழையென்ற பெயரில்
படாத பாடு! படுத்தி விட்டாய்.
வீதிகளில் நீந்த வைத்தாய்.
வீடுகளுக்குள்ளும் வந்து நின்றாய்.
அலுவலங்களை ஆட்டி வைத்தாய்.
ஆஸ்பத்திரிகளுள்ளும் புகுந்து நின்றாய்.
குளங்கள் நிறைந்து வழிய,
குடிசைகளைக் கரைத்து விட்டாய்.
வானமே, நீயேன் அழுதாய்.
வாயுவே, நீயேன் எழுந்தாய்.
உடலை இயந்திரமாக்கி,
எம் மண்ணை வளம்படுத்தினோம்.
பசுமை கொழிக்க வைத்து,
பட்டினியின்றி வாழ்ந்தோம்.
மழையாய்ப் பொழிந்து அழித்தாய்,
மரங்களைச் சாய்த்து விட்டாய்.
ஆரிய குளமென்ன, இரணை மடுவையே,
ஏங்கிட வைத்திட்டாய்.
வானமே, நீயேன் அழுதாய்.
வாயுவே நீயேன் எழுந்தாய்.

கற்றுக் கொள்வோமா?

பறவைகளைப் போல் ஆகாயத்தில் பறக்கக் கற்றுக்கொண்டு விட்டோம். மீனைப் போல் நீருக்கடியில் நீந்தவும் நமக்குத் தெரியும். இனி மனிதர்களின் பாத்திரமே நாம் செய்ய வேண்டிய காரியமாகும்!

நல்வழி

முதுமையை புரிந்துகொள்வோம்

★ யே. எழிழரசி
பரசையூர்

“அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்” எனும் ஆன்றோரின் முதுமொழிக்கிணங்க நம் மூதாதையர் தமது பெற்றோரை தெய்வமாக நினைத்து வணங்கி அவர்கள் சொல்லை வேதவாக்காகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். ஆனால் இன்றைய எமது சமூகத்தில் “அன்னையும் பிதாவும் பிள்ளடிக்கு இடஞ்சல்” என உமைதது. தமது பெற்றோர் முதிர்ந்த வயதை அடைந்தவுடன் அவர்களை ஒரு சமையாக, பாரமாக நினைத்து ஒதுக்கி விட, நம்மிலிருந்து பிரித்து விட ஆவல் கொள்கின்றனர் இன்றைய இளம் சமுதாயத்தினர்.

“காவோலை வீழ்க் குருத்தோலை சிரிக்கும்” எனும் பழமொழிக் கேற்ப இன்றைய இளம் சமூகம் முதியோரை மதிக்காது, அவர்கள் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளாது இவர்கள் “பழசுகள்” தானே இவர்களுக்கு என்ன தெரியும் என சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்குகின்றனர். ஆனால் முதியோரும் ஒரு காலத்தில் இளைஞர்களை என்பதையும், தாமும் முதுமைப் பருவத்தை அடைவோம் என்பதையும் இன்றைய சமூகம் புரிந்து கொள்ளாதிருப்பது வேதனைக்குரியதாகவே இருக்கின்றது.

ஒரு மனிதனை பண்பாட்டு உயிரியாக வளர்ப்பவன் அன்னையாவான். அவன் ஒழுக்க கல்விகளில் சிறந்து விளங்க உதவுபவர் தந்தையாவார். இவ்வரறாக தமது பிள்ளைகள் சமூகத்தில் ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்தை பெறுவதற்காக பெற்றோர் அல்லும் பசலும் பாடுபடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் முதுமையின் இயலாமையினால் உடல் நோய்க்கு உட்படுகின்றனர். இவ்வுடல் நோயைவிட மனநோய் அவர்களை மிகவும் இயலாததன்மைக்கு இட்டுச் செல்லுகிறது. இதனால் அவர்கள் தம் இளமைக் காலத்தில் செய்த வேலைகளை செய்ய முடியாது நலிவுற்றுக் காணப்படுகின்றனர். தங்களுக்காகவே தமது பெற்றோர் இவ்வளவு இன்மைகளை அனுபவிக்கிறார்கள் அவர்களின் இயலாக்காலத்தில் அவர்களுக்கு ஊன்று கோலாக இருந்து உதவி செய்வோம் என்று நினைக்காது இவ்விளம் சமூகம் முதியோர் தம் வீட்டில் இருப்பதே பிரச்சனை என கருதுகின்றது.

“முதியோருடன் நல்லுறவு இருக்குமாயின் அச்சமுகம் மேனிமை யடையும்” என மானிடவியல் அறிஞரான ரூத் பெளடிற் அம்மையார் கூறகிறார் முதியோரே கடந்த காலத்தை பற்றியும் நிகழ்காலத்தைப் பற்றியும் நன்கு அனுபவம் உள்ளவர்கள். இ கனா ல் முதியவர்கள் கடந்தகால, நிகழ்கால சமுதாய அமைப்புப்பற்றி தமது அனுபவத் தினால் வெளிப்படுத்தக் கூடியவர்களாக உள்ளனர். அத்துடன் இம் முதியோரே ஒரு சமூகத்தின் கலை கலாச்சார பண்பாட்டு விழுமியங் களைப் போற்றி பாதுகாத்து வந்தவர்கள். எனவே ஒவ்வொரு மனித னும் சமுதாயத்தில் முதியவர்களிடமிருந்து தனது சமூகத்தின் எதிர் கால வாழ்விற்கான தரவுகளை பெறவேண்டியவனாகக் காணப்படு கிறான். ஆனால் இன்று இளம் உள்ளங்கள் முதியோருடன் நல்லுறவை ஏற்படுத்த விரும்புவதில்லை, அவர்கள் சொன்னபடி வாழ எத்தனிக்க முயல்வதில்லை, முதியோருடன் உரையாட விரும்புவதில்லை. ஆனால் வெளிநாடுகளில் முதியோருக்கு முக்கிய இடத்தை வழங்கு கின்றனர். அமெரிக்காவில் “கொண்டோலஜி” எனும் முதியோர் பற்றிய குறிப்புகள் இடம் பெறுகின்றன. இந்தியாவில் முதியோர்க்கான கல்வி திட்டம் இடம் பெறுகிறது. இக்கல்வியால் முதியோர் உளவியல் ரீதி யாக தமது இயலாத்தன்மையை மறந்து இளமை உணர்வுடன் செயற் படுகின்றனர்.

மேலும் முதியோர்க்கான காப்புறுதித் திட்டங்கள், முதியோர் நிலைபற்றி தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் அறிவித்து முதியோருக்கு நல் வாழ்வை அமைக்க முயல்கின்றனர். இவங்கையில் அநாதரவான முதியோருக்கு அரசாங்கம் தபாலகங்களினூடாக சிறி தளவு பணம் வழங்கினாலும் முதியோர் பற்றி பெரியளவில் கருத்தில் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் வெளிநாடுகளில் முதியோருக்கான பராமரிப்பு இல்லம் இருப்பதுபோல் இங்கும் முதியோர் இல்லங்கள் அமைக்கப்பட்டு பராமரிப்பு அளிக்கப்படுகின்றது.

இன்றைய சமூகம் முதியோரிடம் உள்ள சொத்தெல்லாவற்றையும் தமக்குரியதாகி விட்டு அம்முதியோரை வீட்டை விட்டு கூனுப்பி விடு கின்றனர். மூத்தோர் சொல்லைக் கேட்காது வாழ்வதே இன்றைய சமூகத்தின் நாகரிகமாகவே மாறிவிட்டது. முதியோரின் அறிவுரையைக் கேட்டு அதன்படி வாழ்பவர்களை ஏளனம் செய்யும் அளவிற்கு இன் றைய சமூகம் மாறிவிட்டது.

“அம்மா என்றழைக்காத உயிரில்லையே
அம்மாவை வணங்காத உயர்வில்லையே”

என ஒரு கவிஞன் பாடியுள்ளான் ஆனால் இன்றைய சமூகத்தில் அம்மா என்ற சொல் குழந்தைப் பராயத்துடன் மறைந்து விடுகிறது. தமது பெற்றோர் முதிர்ந்த வயதை அடைந்தவுடன் அவர்களை தம் முடன் இணைத்து வைத்திருக்காது, அம்மா என்ற பாசத்துடன் அவர்களை அரவணைக்காது வாழ்கின்றனர். அத்துடன் முதியோரின் ஏக்கங்கள் தாக்கங்களைப் புரிந்து கொள்ளாது அவர்கள் ஏதாவது கதைக்க முனைந்தால் வாய்முடி இருக்கும்படி கூறி அவர்களை தமது சமூக வாழ்விலிருந்து புறக்கணித்து விடுகின்றனர்.

பத்துமாதம் பாலூட்டி, சீராட்டி, தலாட்டி வளர்த்த அன்னை யையும், கல்வியறிவையும், நல்ல பழக்க வழக்க ஒழுக்கங்களையும் கற்று தந்து சமூகத்தில் உயர்ந்த இடத்தில் அமரச் செய்க தந்தையையும் இன்றைய சமூகம் மறந்து, அவர்களை தமது அருகிலேயே வைத்து பாதுகாத்து அரவணைக்காது வயோதிபர் இல்லங்களில் அனுப்புவது வேதனைப்படக்கூடிய, வெட்கப்படக் கூடிய ஒரு நிகழ்வாகவே இருக்கின்றது. இன்று இந்த வயோதிபர் இல்லங்கள் இல்லாவிட்டால் ரூபி யோரின் நிலை மிக பரிதாபத்திற்குரியதாகவே காணப்பட்டிருக்கும்.

எது எப்படி இருப்பினும் இன்றைய சூழ்நிலையில் முதியோர் மிகவும் பரிதாபப்படக் கூடிய நிலையிலேயே உள்ளனர் அவர்கள் தமது இறுதி காசத்தில் மனமகிழ்வுடனும் உளதிருப்தியுடனும் இறையடி சேர துணை செய்வோம்.

அடுத்த இதழில்

குடும்பத்தில் உறவுகள்

- தன்னோடு உறவு
- தார்பத்திய உறவு
- குடும்பத்தில் கணவன் மனைவி உறவு
- பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையில் உறவு
- சகோதரர்களுடன் உறவு

இக்கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய உங்கள் ஆங்கங்கள் அடுத்து மலரும் 'நான்' இதழை அலங்கரிக்கட்டும்.

சமூக, சமய விழாக்கள்
எம்மிடையே
சாதி, மத பேதங்களை
வளர்க்கின்றன / அல்ல.

**பேதங்களை
வளர்க்கவில்லை.**

எமது சமூக சமய விழாக்களை எடுத்த நோக்கும் போது விஷேடமாக இப்போக்காலச் சூழ்நிலையில் நாம் எடுக்கும் விழாக்கள் எமது சமூகத்தைப் பிரதிபலித்தக் காட்டுவதாக அமைகிறது. ஏனெனில் இவ்விழாக்களின் பின்னணியைப் பார்க்குமபோது எமது சமூகத்தின் பண்பாட்டை, நடைமுறைகளை, நாகரீக பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டிருப்பதோடு அவை சமய தத்தவங்களையும், இறையணர்வையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றதை அவதானிக்கலாம்.

உதாரணமாக இன்று தமிழர்கள் கொண்டாடும் பொங்கல் விழாவை எடுத்தக் கொண்டால் இது ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவினருக்கு மாத்திரம் உரியவிழா அல்ல. (அதாவது உழவருக்கு மாத்திரம் உரிய

விழா அல்ல) மாறாக எல்லாத் தமிழருக்கும் உரிய பொதுவான விழா. ஒரு சமூகவிழா, நன்றி விழா, தமிழர் பண்பாட்டோடு கலந்தவிழா, இது ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவினருக்கு மட்டும் உரிய விழா என்றால் எமது ஈழத்தில் பொங்கல் விழா கொண்டாடியவர்கள் எல்லோரும் உழவர்களா? என்ற வினா மேற்கிளம்பும் போது அதற்கான பதில் எமது சமூக, சமய விழாக்கள் சாதி மத பேதங்களை வளர்க்கவில்லை என்பதற்கு சாதகமாக அமையும் எனலாம்.

இப்பொங்கல் விழா, தமிழர்களது தனித்துவம் வாய்ந்த திருநாளாக உலகெங்கும் வாழ்ந்து தமிழர்களால் ருன்றி விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. எனவேதான் நாமும் தமிழர்கள் என்ற ரீதியில் சாதி மத பேதமின்றி எமக்கு உன்றாடம் உணவளித்து வரும் இறைவனுக்கு

நன்றி கூறி பொங்கல் விழாவை கொண்டாடுகின்றோம். எனவே இந்தச் சமூக விழாவானது சாதி, மதம் என்ற பேதங்களைக் களைந்து, நாம் எல்லோரும் தமிழர் என்ற உணர்வைக் கட்டியெழுப்புகின்றது.

இதே போன்றுதான் தீபாவளி யும், ஒளிவிழாவும். இது இருள் என்னும் அரக்கனை, சாததானை ஒளியாகிய இறைவன் வென்றநான் வருடப்பிறப்பு விழாவையும் ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினர் மட்டும் கொண்டாடுவது இல்லை. மாறாக ஆவ்வல் மதங்களைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லோரும் சாதிப்பாகுபாடு இன்றி கொண்டாடி வருகின்றனர். எனவே சமூகமும், சமயமும் இரண்டுவேறு தருவங்களல்ல அவை ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. சமயத்தையும் சமூகத்தையும் வேறுபடுத்திப் பார்ப்பது பூவையும், மணத்தையும் வேறாகும் முயற்சியாகும். எம் மக்களின் உயர்ந்த பண்புகளில் ஒன்று இறை பக்தியும், இறையுணர்வும். அவை இச்சமய விழாக்களின் மூலம் ஒரு மனமாக வெளிக்கொணரப் படுகின்றது.

அத்தோடு எமது சமூகத்திலே கொண்டாடப்படும் தமிழ்விழா, நாடகவிழா, இசைவிழா போன்ற சமூக விழாக்கள் தமிழர் என்ற எல்லோராலும் கொண்டாடப்படுகின்றது. இவற்றைக் கொண்டாட ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினருக்கு அல்லது மதத்தவருக்கு மட்டும் தான் உரிமை என்ற கருத்து எம்

மிடையே இல்லை. எனவே இவ்வாறான விழாக்கள் எம்மத்தியிலே வளர்க்கப்பட்டு வருகின்ற சாதி, மத பேதங்களைத் தகர்த்தெறிந்து ஒரினம் என்ற ஒருமைப்பாட்டை வளர்ப்பதைக் காணலாம்,

சமூக சமய விழாக்கள் சாதிமத பேதங்களை வளர்க்கவில்லை என்பதை மேலும் தெளிவாக்க ஒதை யும் குறிப்பிடலாம். ஒவ்வொரு சமயத்திலும் நடைபெறும் வழிபாடுகள் பூசைகள் என்பன ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவினருக்கே, அல்லது சாதியினருக்கே மாதிரம் ஒப்புக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மாறாக அது ஒரு சமூக வழிபாடாக இருப்பதினால் அந்தச் சமூகத்தவர்களுக்காகவே நடத்தப்படுகின்றது எனவே இம் முறையானது நாம் எல்லோரும் படைத்த இறைவனை வழிபட கடமையும், உரிமையும் உடையவர்கள் என்ற நிலைப் பாட்டை நிலைநிறுத்தி சாதி, மத பேதங்களுக்கு சாவு மணி அடிப்பதை காணலாம். எனவே சமூக, சமய விழாக்கள் சாதிமத பேதங்களை வளர்க்க வில்லை என்று ஆணித்தரமாகக் கூறுவதையாருமீ மறுக்க முடியாத.

R. J. J. காந்தன்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

பாகுபாட்டை
ஏற்படுத்துகின்றது

“தோப்பிலே இருந்தாலும் ஒவ்வொரு மரமும் தனி மரம்தான்

கூட்டத்தில் இருந்தாலும் மனுஷன் எவனும் தனி மனிதன்தான் என்று ஒரு கவிஞன் பாடியுள்ளான். இப்பாடலில் உள்ளதை போன்று எம் சமுதாயத்தில் ஒரு குடும்பத்தினாலே நடத்தப்படுகின்ற விழாக்களிலோ அல்லது ஆலயங்களினால் நடாத்தப்படுகின்ற சமய விழாக்களிலோ சரி தோப்பிலே மாங்கள் தனித் தனியாய் இருப்பது போல எம் சமூகத்திலே உள்ளவர்களும் தனித் தனியாகத்தான் செயல்படுகின்றனர். ஏனெனில் இவ்விழாக்கள் எம் சமுதாயத்தில் எம்மை ஒன்று சேர்ப்பதில்லை. ஒரு சிலருக்குரியதாகவே கரணப்படுகின்றன. அதாவது இவ்விழாக்கள் எம் மத்தியில் சாதி சமய பாகுபாட்டை ஏற்படுத்துகின்றன. இக்கருத்தை பல்வேறு உதாரணங்களின் மூலம் வெள்ளிடை மலையாக்கலாம் எனினும் ஒரு சில உதாரணங்கள் மூலம் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

முதலில் எம் சமுதாயத்தில் இடம் பெறுகின்ற சமூக விழாக்களை எடுத்துக் கொள்வோம். திருமண வைபவமாயினும் பிறந்த தின வைபவமாயினும் அதனைக் கொண்டாடுவோர் தமது உறவினர்களை அதாவது தமது சாதி சமயத்தவரை மாத்திரம் தமது விருந்துக்கு அழைத்து உறவாடுவதை காணலாம். சில வேளைகளில் ஒரு சிலரே வேறு சாதியை சேர்ந்தவராகவும் வேறு மதத்திற்குரியவராகவும் இருப்பார்- அவ்வாறாக இருந்தாலும் அழைத்தவர்கள் அவர்

களை அன்பாக உரிமையுடன் உறவாடுகின்ற நிலையை காணமுடியாது. ஏதோ "கடமைக்கு" என்ற மனஉணர்வே இரு பகுதியினரிடமும் காணக் கூடியதாக இருக்கும். அது மாத்திரம் அல்ல சுமமாகிடந்த சங்கை ஊரிக் கெடுத்த மாதிரி, மனம் என்சின்ற சங்கை இவ்விழாக்களை இவ்வேறுபாடுகளைப்பற்றி கூடுதலாக சிந்திக்க வைக்கின்றன "சீ... நீ அவையினர்பிறந்த நாளுக்கு போற்றீதா என்கட சாதியென்ன சமயமென்ன... அதுகள்..." வீடலுள்ள பெரியவர்கள் இத்தகைய குரல்களை எழுப்புவதை இன்றும் பல இடங்களிலும் நாம் கேட்கலாம்- பிஞ்சுமனங்களிலும் இளம் உள்ளங்களிலும் பசுமரத்தாணிப்பால் அறையபடும் வார்த்தைகள் இவை- எவ்வளவு தான் நேடையில் நின்று சாதியில்லை! சமயமில்லை! எம்மிடையே வேறுபாடு இல்லை!! என முழங்கினாலும் சந்தர்ப்பம் வரும்போது சந்தர்ப்பவாதிகளாக சாதி சமயம் என்னும் இரண்டையுமே எம்மவர்கள் உற்று நோக்குவதை காணலாம். இக்கருத்தை இல்லை என்று முகஸ்துதிக்காக யாராவது மறுக்கலாம். ஆனால் எம் சமூகத்தின் உண்மை நிலை இதுதான்.

அடுத்து மதங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்நிலைதான். எம் சமய விழாக்கள்தான் கூடுதலான அளவு வேறுபாடுகளையும் வேற்றுமைகளையும் பிளவுகளையும் பிரிவினைகளையும் ஏற்படுத்து

கூடுதலான எம் சமூகத்தில் சமய விழாக்கள் கொண்டாடப்படும் போது, விழா கொண்டாடுவார் யார்? விழாவை முன்னின்று நடத்துபவர யார்? என்பனவையெல்லாம் சாதாரண அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. ஊருக்கு ஒரு ஆலயம் அமைத்த வழிபடுவது மாதிரியல்ல அங்கு குறிப்பிட்ட ஒரு சிலரே ஆலய வேலைகளில் பங்கு பற்றுக்கின்றனர். இன்னும் ஒரு ஆலயத்திற்குரிமையர்கள் இல்லாவிட்டால் ஆலயத்தின் செயற்பாடுகளில் பங்குபற்ற முடியாது என்கின்ற நிலையும் எம்மவர் மத்தியில் இருக்கத்தான் செய்கிறது. இந்நிலைகளை இல்லை என்று எம்மவராலும் மறுத்து சொல்ல முடியாது.

சமூக சமய சடங்குகளிலும் குறிப்பிட்ட வேலைகளைக் குறிப்பிட்டவர்களே செய்யவேண்டும் என எதிர்பார்ப்பதையும், திருமணங்கள் நடாத்தலும் பணமக்கள் தேர்வு செய்வதிலும் சாதி சமயம் முன்னிற்றதை மறுக்கமுடியாது.

எனவே மொத்தத்தில் எம் சமூக சமய விழாக்கள் சாதி சமய வேறுபாட்டையே ஏற்படுத்தக்கின்றன என்பதையே நமது நடைமுறைகள் விளக்குகின்றன எனலாம்.

பெ, அலெக்சியா

பேதங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி எனவே அவன் சமூகத்திலே தனித்து

வாழ முடியாது. அவனது சமூக அங்கத்துவம், சமூகத்தில் அவனது செயற்பாட்டை சமூக வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாக்குகின்ற அதே வேளை சமூக சீரழிவிற்கும் ஏதுவாக்கலாம். ஒரு சமூகத்திலுள்ள எல்லா மக்களும் ஒன்றுபட்டுப்போது ஒரு உறுதியான சமூகதாயம் மலர்கின்றது. ஆயினும் இந்த உறுதியான சமூகதாயத்தில் பிரிவினையோ பிளவோ ஏற்படும்போது சமூகதாய அமைப்பாவது பின்னடைவினை எதிர்கொள்கிறது. அதேபோல இது சமூகமாற்றத்திற்கு வழிசமைக்காமலும் போய்விடுகிறது. சமூக உறவும் பாதிப்படைகின்றது. இதில் பல்வேறு காரணிகள் தம் செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றன. இவற்றில் சமூக சமய விழாக்களும் ஒன்று. சமூக விழாக்களில் திருமணம், பிறந்ததினம், விளையாட்டு போட்டிகள் என்பவற்றையும்; சமய விழாக்களில் ஆலயத் திருவிழா ஏனைய சமயம் சார்ந்த நிகழ்வுகளையும் சுட்டி நிற்கலாம்.

பல்வேறுபட்ட சாதியில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் நடைபெறும் சமூக விழாவான விளையாட்டுப் போட்டியை எடுத்தது நோக்குகின்ற வேளையில், யார்தலைமை ஏற்பது என்ற பிரச்சனை ஏற்படும். இதனால் உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்ற நிலையும் சாதி பேத வர்க்க வேறுபாடும் இடம் பெறும். உயர்ந்த சாதியினர் தாம் தான் முன்னுக்கு நிற்கல் வேண்டும் என எண்ணி ஏனையோரை ஒதுக்கும்போது அவர்களின் உள்ளம் பாதிப்படைவதுடன்

அவர்களின் ஆளுமை வளர்ச்சியும் பாதிப்படைகிறது. இதனால் அங்கு சமூக முன்னேற்றம் பாதிப்படையும்.

இதே போல சமயம் சம்மந்தமான நிகழ்வை எடுத்தாலும் கோவிலில் ஒரு சமூகமாக இறைவனை வழிபடுவதற்கு மாறாக சாதிரி யான பிரிவினையை ஏற்படுத்தி பிளவை உண்டுபண்ணுகின்றனர். ஒரு சாதியினரைவிட தாம் சிறப்பாய் விழா நடத்தவேண்டும் என மறு சாதியினர் போட்டி இடுவதுடன் யார் தேர் இழப்பது? யார் மாலை போடுவது? யார் தலைமையேற்பது என்கின்ற அதிகாரப் போட்டிகளும் இடம் பெறுகின்றதை நாம் காண்க

கூடியதாய் உள்ளது. போராட்டம் தொடங்கியதால் சாதிப்பதம் ஒழிக் கப்பட்டுள்ளது என்று வாயளவில் கூறினும் அவை முழுமையாய் ஒழிக் கப்படவில்லை என்பதற்கு அண்மைக் காலங்களில் எம் சமூகத்தின் நிகழ்ந்த ஒரு சில நிகழ்வுகள் சான்று பகர்கின்றன. எனவே நாம் என்னதான் கூறினும் ஐந்தாவது இளைய தலை முறையினர் காலத்திலும் இத்தகைய சமய சமூக விழாக்கள் சாதிமத பேதத்தை வளர்க்கின்றன என்று நிச்சயமாய்க் கூற முடியும்.

அ. ரோஸ் மரீனா
கலைப்பீடம், 3 - ம் வகுப்பு

கருத்துக் குவியல் 66

குடும்ப உறவில்
முக்கிய பங்கு
செலுத்தவேண்டியோர்

ஆண்கள் / பெண்கள்

உங்கள் கருத்துக்களை 31-03-94க்கு முன்
அனுப்பிவைப்புகள்

புதுப்பித்தலை நோக்கி..

26 - 1 - 94இல் இளைஞர் கருத்தரங்கினை நெறியாள்கை செய்த அருட்திரு செல்வரெட்டினம் 200க்கும் மேற்பட்ட இளைஞர் யுவதிகளின் புதிப்பித்தல் பாசறையில் உரையாற்றிய போது சிதறிய சிந்தனைகள்.

என்னை நானே புதுப்பித்தல் என்பது, என்னில் இருந்து புற நடவடிக்கைகளை விட்டு விட்டு, என்னுள் சென்று, என்னை நன்கு பார்த்து, நான் நானாக இருப்பதை நானே ஏற்று, அங்கு ஆரோக்கிய மாற்றத்தைக் களைந்து, பயன் தராதவற்றினை பிடிங்கி எறிந்து, அந்த மந்ததை விட்டு விட்டு, அவற்றிற்குப் பதிலாக ஆரோக்கியமுள்ளவற்றை விதைத்து, பயன் தருவனவற்றை இணைத்து. அந்தமுள்ளவற்றைத் தேடி வாழ்வை சீரமைத்து வாழ்க்கை நடத்துவதே உண்மையான புதுப்பித்தலாகும்.

தகவல் - ருபனா

வளர்மதி கருத்தரங்கில்...

மட்டுவில் தெற்கு வளர்மதி மாதர் சங்கத் தினரால் 6 - 02 - 1994 ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட ஒருநாள் உளவியல் கருத்தரங்கு 'நான்' குழு வினரால் நடாத்தப்பட்டது.

இக்கருத்தரங்கில், அருட்தந்தை எட்வின் வசந்த ஶாசா அடிகளார் 'மனித ஆளுமை' பற்றிய கருத்தரைகளை வழங்கினார், ஆளுமை என்றால் என்ன? ஆளுமையை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள் என்ன? என்பதை விளக்கிய அவர் ஆளுமை வளர்ச்சியில் புறொயட், எரிக்க எரிக்கலன் ஆகியோரின் கருத்துக்களை எளிய நடையில் விளக்கினார்,

இக் கருத்தரங்கு மிகவும் பயனுள்ளதாய் இருந்தது. மனிதனுடைய பூரணமான ஆளுமை வளர்ச்சியினை அறிந்து கொள்ள ஒரு வாய்ப்பாக இருந்தது. இந்த பயனுள்ள உளவியல் கருத்தரங்கை இளைஞர்களுக்கு வழங்கிய 'நான்' குழுவினர்க்கு மனமார்த்த நன்றிகள். - வளர்மதியினர் யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் உளவியல் கற்கைநெறி

புறநிலை கல்வித்திட்டத்தில்கீழ் உளவியல் கற்கை நெறி வரராந்தம் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெறுகிறது. ஆரம்ப உளவியல் அறிவினைப் பெற்றுக் கொள்ள நடாத்தப்படும் இத்தொடர்கருத்தரங்கு இரண்டு தொகுதிகளாக 300 - க்கு மேற்பட்ட பயிற்சியாளர்கள் பங்கேற்று பயிற்சி பெற்றனர்.

உளவியல் ஆரம்ப அறிவினைப் பெறவிரும்பும் ஆவலர்கள் மூன்றாவது தொகுதி ஆரம்பிக்கவிருப்பதால் உளவியல் கற்கை நெறியில் கலந்து கொள்ள யாழ் பல்கலைக் கழகத்தின் புறநிலைக் கல்விப் பொதுப்பாடகருடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்,

சாந்தியகத்தில்.....

உளவனத்துணை பயிற்சித் தொடரில் 40 பேர் தெரிவு செய்யப்பட்டு தமிழில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு வருகிறது. சாந்தியக உளவன ஆலோசகர்களின் நெறியாள்கையில் நடாத்தப்படும் இத்தொடர் பயிற்சிகளில் கலந்து கொள்ள விரும்புவோர் அடுத்த பயிற்சிக்கு விண்ணப்பித்து பயனடையலாம்.

தொடர்புகத்தில்.....

உளவனத்துணை, உருவாக்கம், ஆணைகம் சாரி பயிற்சிக்கருத்தரங்குகள் யாழ் - அ. ம. தி. களின் 'தொடர்புகத்தில்' அருட் திரு செல்வ ரட்ணம் அவர்களின் நெறியாள்கையின் கீழ் ஆங்கிலத்தில் விரிவுரைகள் நடாத்தப்படுகின்றன.

எழிலூரில் வழிகாட்டல் பயிற்சி நெறி

இன்றைய சூழ்நிலையில் இனவயதினர் தமது பெற்றோர், அயல்வர், சமூகம் இவற்றிலிருந்து வரும் அழுத்தங்களை எதிர் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆனால் இவ் அழுத்தங்கள் ஏன் உருவாகுகின்றது? எப்படி உருவாகுகின்றது? அதனைத் தாங்கிக் கொள்வது எப்படி? என இனவயதினருக்கு ஓரளவேனும் வழிகாட்டும் முகமாக கருத்தரங்கு ஒன்று கொழும்புத்துறை எழிலூர்ப் பகுதியில் 13-02-94 அன்று மகளிர் அபிவிருத்தி நிலையத்தினால், அதன் இயக்குனர் திருமதி சரோஜா சிவச்சந்திரன் தலைமையில் திரு. யோசப்பாலா, திரு. ஏ. சக்திவேல், டாக்டர் சசிகாந்தன், விரிவுரையாளர் திருமதி. செல்வநாயகம் நாச்சியார் அவர்களும் கருத்துரை வழங்கினார்கள்.

- சூரியா

நான் சஞ்சிகையினர் நடாத்தும்

உளவியல் ஆய்வரங்கு

12-03-94

மாதம் ஓர் உளவியல் ஆய்வரங்கு 2வது சனிக்கிழமைகளில் மாலை 4.00 முதல் 5.30 வரை எழுத்தாளர் ஒன்றிய மண்டபத்தில் நடைபெறவுள்ளது. உள ஆலோசகர்களின் சிறப்புகளும், உளவியல் கருத்து பரிமாற்றங்களும், வாசகநேயர்களின் எதிர்பார்ப்புகள், சிந்தனைகளையும் பகிர்ந்துகொள்ள இத் தொடர் ஒன்று கூடலுக்கு அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

இடம்:- எழுத்தாளர் ஒன்றிய மண்டபம்

சுத்தித்துறை வீதி, (ஆரியருளும் சந்திக்கு அருகாமை) யாழ்ப்பாணம்

FUL - VUE

'Naan' Psychology - Magazine
O . M . I . Seminary, Colombuthurai

FOR YOUR VISIT

முதுமையிலும் இளமை
இளமையிலும் கவர்ச்சி
பார்வையும் பளிச்சிடுகிறது
முத்துப்பல் அழகைத் தருகிறது!

அதன் ரகசியம் இதுதான்

MORAI S

OPTICIANS AND DENTAL TECHNICIANS
50, CLOCK TOWER ROAD,
JAFFNA.

அழகுத் தோற்றத்துக்கும், பார்வைத் துலக்கத்துக்கும்
பரிட்சித்து அளிக்கும் கண்ணாடிகள் உண்டு!
பல் அழகுடன் மொல்லழகும் தர, தரமான பல வருட
அனுபவ முத்திரை பதித்தவர்களை நாடுங்கள்!

மொறாயஸ்

(வெலிவிடன் தியேட்டர் முன்பாக)
50, மணிக்கூட்டு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

மணி ஓசை ஆச்சகம், 12, சென். பற்றிக்ஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்